

PopRock & Show

Nr. 30 (77) iulie 1992

O bere pentru
sărbătoritul lunii august,
oferită de

**ALICE
COOPER**

Sintem de... **15 lei**

*The Beatles revin din concediu
Aerosmith rămîn pe poziție
Cronică la un concert Roxette
Un altfel de interviu cu Mircea
Lucescu
15 întrebări ciudate
pentru Kylie Minogue
Fotoghicitoare estivală*

video-rim
Texte din repertoriile: Michael
Jackson, George Michael și
Mădălina Manole

săptămînal dependent de toți
Pop
* pop

ALICE COOPER
(poză de colecție din 1973)

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

● VAN MORRISON a primit în Irlanda de Nord natală distincția de Doctor Of Letters din partea Universității din Ulster

● CASA POLYDOR a reeditat pentru Jocurile Olimpice discul single „Barcelona”, realizat în 1987 de Freddie Mercury și Monserrat Caballe

● CASA VIRGIN a scos recent o videocasetă cu Michael Jackson intitulată „Unauthorized”, ba chiar necenzurată, cum anunță prezentatorul la început. Cronica britanicilor nu este prea entuziastă, dar e mai bine să așteptăm să o vedem și apoi ne putem pronunța. Aceeași firmă produce și videocasetă „Genesis A History” ● „DIRTY” al grupului Sonic Youth obține în această săptămână nota 9 de la cronicarul N.M.E., Dele Fadele, ceea ce se întâmplă rar

● LA Slough Festival '92 de sâmbătă 25 iulie capete de afiș au fost cunoscutele noastre Jesus Jones. Invitați de onoare The Fall ● CITEVA cuvinte despre Right Said Fred, deși s-a mai scris. Unii n-au apucat aceste rânduri. Cu cîtiva ani în urmă se laudau că au colaborat cu

CE ȘTIM DESPRE MAMAIA '92?

● Festivalul se va desfășura între 16-20 august în organizarea Inspectoratului pentru Cultură Constanța și Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor în colaborare cu Televiziunea Română ● Directorul Festivalului este doamna Doina Păuleanu ● Sunetul și lumina vor fi asigurate de Holograf Productions SRL ● Scenografia: Teodora Minulescu ● Juriul va fi format din specialiști iar note vor fi acordate și de sponsori, presă, public ● Toate teatrele din Constanța se implică în organizare ● În acest an nu se mai dă premiu o barcă cu motor ● Recitalurile nu sînt încă definitive. În discuții se află Nicu Alifantis, Gabriel Cotabita, Mădălina Manole, Mirabela Dauer a refuzat invitația. Dida Drăgan n-a dat încă un răspuns ● La prezenta-

re se mizează pe cuplul Emilia Popescu — Ștefan Bănică jr. dar nimic nu este cert ● Firma DAKINO se va ocupa de acredite, ambientări și de o zonă specială V.I.P. (o premieră absolută) ● Echipa Televiziunii va fi aceeași care a asigurat și transmisiunile de la Brașov ● Printre intențiile organizatorilor se află și editarea unei foi a Festivalului, cu apariție zilnică ● Orchestra Radioteleviziunii, condusă de Ion Cristinoiu, va sustine o seară de recital avînd în program cîtece de altă dată ● Acreditările pentru ziariști se vor face începînd cu 3 august la Teatrul de Vară din Mamaia. (Informațiile le-am primit de la dl. Gh. Haleț, unul dintre sufletiștii organizării).

(Those Simple Things) de succes ● IAN GILLAN, alături de Barclay James Harvest, Suzie Quatro, Colin Blunstone, Falco și solistul de operă Peter Hoffman a contribuit la realizarea

di. Marcel Avram, apărea pe ultima pagină, iar în numărul din 4 iulie al „Curierului național” a fost publicat un interviu legat de posibila venire a vedetei la București, alături

de un bilet de intrare la concertul din 27 iunie. Relatările celor două fane M.I. din „Evenimentul zilei” (24 iulie) dau senzația că fetele au fost acolo și-și amintesc abia acum cele

LANSARE DE DISC

Vineri, 31 iulie de la ora 18,00 la magazinul Muzica din Capitală va avea loc lansarea discului single produs de firma Romagram al Laurei Stoica. Conține melodii de succes „Un actor grăbit” și „Dă Doamne cîntec”. Este discul care a obținut premiul I la Festivalul Internațional „Cerbul de aur — Brașov 1992”. Primul tiraj este destul de mic, așa că nu pierdeți ocazia să obțineți un exemplar cu autograf.

văzute. Chiar așa să fie? Cîț privește pofta de senzațional noi n-am avut... spațiu pentru titluri imense considerînd că revista aparține și altor genuri, altor evenimente din domeniu. Revenim la ideea de fair-play termenul „deontologie” este prea pretențios! ● PRIMUL spectacol dintr-un lung serial organizat de Aurel Mitrăn (Teatrul Excelsior) cu ajutorul sponsorilor de la FILDAS S.R.L. la Costinești a avut loc luni 20 iulie prin dublul recital Alexandru Andrieș — Nicu Alifantis. Teatrul de Vară a fost arhiplin, chiar dacă nu toată lumea avea bilete (150 de lei) iar norii au asistat fără participare la un program relaxat. Nicu Alifantis a cîntat mai multe piese din trecut dar a anunțat și noul L.P., „La Toji Baladist” (care conține o serie de piese rearranjate, cu sprijinul unui grup de prieteni despre care vom mai vorbi cînd se apropie data lansării). Alexandru Andrieș a oferit cîteva inedite dar n-a ocolit nici hit-urile așteptate de public. Tot în zona ineditului putem plasa și prezența lui N. Alifantis la mixer, pe tot parcursul serii. A stat pe scenă alături de prietenul său, iar din cînd în cînd au cîntat împreună. Atmosfera a fost excelentă, oamenii receptivi bine dispuși. S-au cerut mai multe bis-uri care s-au aprobat. După 100 de minute artiștii au promis că vor reveni, ceea ce s-a și întimplat vineri, 24 iulie, cînd Nicu Alifantis a cîntat pe aceeași scenă, dar de astă a fost urmat de grupul Koata în recital. Publicul a fost altul, dar la fel de cald. ● ÎNTRE 28—31 iulie tot la Costinești se desfășoară Galele Studentești. ●

ANDREI PARTOS

UNIPLUS RADIO 69,8 FM, CONCURS

Doriți să cistigați o chitară FENDER? Nimic mai complicat! Dacă aveți talent și mai puțin de 25 de ani, trimiteți o casetă cu cel mai incendiar solo de chitară pe care l-ați compus vreodată pe adresa firmei NEW YORK NEW YORK, strada Costache Negri, nr. 2, sector 5, București. Nu uitați să inserați pe ea și un cod format dintr-o literă și 4 numere, la alegere. O dată cu caseta trimiteți un bileț care să conțină același cod și, în plus, numărul nostru de telefon sau adresa, la UNIPLUS RADIO, căsuța poștală 131, oficial postal 7, sector 4, București. **GRAB! CUA ÎNCET!** Casetele voastre sînt așteptate pînă la data de 1 octombrie 1992!

radio CONTACT

TOP SLOW
Ediția nr. 30 (70)
din 25 iulie 1992

1. CLOUSEAU — LOVE ENCOUNTERS
2. CHRIS DE BURGH — IN YOUR EYES
3. INXS — BY MY SIDE
4. JULIE CRUISE — FALLING (TWIN PEAKS)
5. MARTIN GORE — NEVER TURN BACK IN MOTHER EARTH
6. ANNIE LENNOX — WHY? (NEW)
7. EROS RAMAZZOTTI — MUSICA E
8. MARIAH CAREY — ILL BE THERE (NEW)
9. MARK COHN — WALKING IN MEMPHIS
10. GARY MOORE — NOTHING IS THE SAME (WITHOUT YOU)
11. BLACK CROWES — BAD LUCK BLUE EYES, GOOD BYE
12. WET WET WET — MORE THAN LOVE
13. MICHAEL JACKSON — HEAL THE WORLD
14. BRYAN ADAMS — DO I HAVE TO SAY THE WORDS
15. U2 — LOVE IS BLINDNESS

PROPUNERI:
LISA STANSFIELD — REAL LOVE
CHESNEY HAWKES — SECRET OF THE HEART.

TOP MATINAL
Top 5, Ediția 30
Duminică 26 iulie 1992

1. FOREIGNER — URGENT
2. U2 — LADY WITH A SPINNING HEAD
3. MARC ALMOND — THE DAYS OF PEARLY SPENCER
4. COCTEAU TWINS — FIFTY FIFTY CLOWN
5. CHRIS DE BURGH — MAKING THE PERFECT MAN

PROPUNERI:
TRIXTER — LINE OF FIRE

ZZTop, Mick Jagger și David Bowie. Azi, cînd succesul le-a revenit, pot spune și adevărul: „Acum 20 de ani Rob a cîntat odată în concert alături de ZZTop, Richard a apărut ca pseudo-muzician în videoclipurile lui Bowie iar eu (Fred) am lucrat pe lângă Jagger pentru filmul Hearts On Fire”. Înaintea pătrunderii pe spinoșul drum al afirmării muzicale, cei doi frați Fairbrass, Richard (31) și Fred (28), au avut meserii nu tocmai de invidiat: portar la un club de homosexuali și soț al unei geamuri. În 1937 se născuă Trashy Falsh & Monkey obținînd un contract de disc la New York, cu rezultat nul. Fred a devenit obelner și Richard spălător de W.C.-uri. S-au reprofiliat urmînd cursurile unei școli de antrenori de gimnastică de întreținere. În 1989 au revenit la muzică cu numele actual colindînd barurile londoneze în speranța unui cistig, pentru a-și plăti datoriile făcute prin deschiderea unui studio de... gimnastică. În mai 1990 l-au întîlnit pe Rob (33 de ani) care i-a sfătuit să se radă în cap și l-a scripșit timp de 4 luni la înregistrarea (pe computer) a piesei „I'm Too Sexy”. Au cîntat-o pe play-back în cluburile homosexualilor. Totuși, în sala de gimnastică le-a suris senza, pentru că acolo venea un patron al unei case de discuri și auzind melodia le-a oferit un contract. Deviza lor declarată este: „În ascensiune să fim amabil cu toată lumea, pentru că pe mulți îi vei întîlni și la coborîre”. Între timp Right Said Fred s-au „lipit” de topuri ajungînd la al patrulea single

„The Bolland Projekt Char Darwin The Evolution”. Este o veche ambiție a fraților Bolland de a-l aduce pe disc pe marele om de știință englez. Revenirea după 2 ani pe scenă a lui Gillan a fost primită cu mare bucurie de vecii săi fani care l-au cunoscut în Jesus Christ Superstar sau la Deep Purple.

● NU mică ne-a fost mirarea cînd într-un cotidian cu tiraj foarte mare, (se spune că 170.000 de exemplare) am regăsit materiale publicate de noi cu 3 săptămîni în urmă. Atunci, la 9 iulie, stirea despre concertul lui Michael Jackson la München, pregătirea lui, au fost relatate prînd articole calde din presa germană. Cu o săptămîină mai devreme alte informații sosite de la cei care s-au deplasat pentru a-l întîlni pe

POLIFONIA de Nigrel

CONTEAZĂ MULT CUM SÎNT DISPUSE CABLRILE ÎN SCENĂ?

MULTI NU-ȘI DAU SEAMA CÎT DE MULT FACE UN ELECTRICIAN BUN...

MMM... WMM...

POP, ROCK & SHOW

Publicație săptămînală editată de

Curierul național S.A.

ANDREI PARTOS
redactor șef,

GABRIEL FLOREA
secretar general de redacție,

ORLANDA DELADI,
reporter special,

ION SERBAN,
tehoredactor,

CLAUDIA NICULESCU,
RAISA VLASOV, corectori

VICTOR CIOBANU,
realizator copertă

ALEXANDRU ANDRIEȘ,
din noua serie 1992, titluri și vignete

ADRESA REDACTIEI:
București, Sector 1, Str. Ministerului 2-4, telefon 15 02 00 886. **SERVICIUL DE DIFUZARE „P.R.&S.”**, „Curierul național”, Curierul național — Magazin poate fi contactat la numărul de telefon: 15 32 29.

Ciitorii din străinătate se pot abona prin RODIPET S.A.—PO—BOX 33—37; telex 11995 sau 11034; telefax 90—18 56 73 — București — Piața Presei Libere Nr. 1 — București.

Numărul 422 în catalogul publicațiilor interne. Tiparul — Regia Imprimeriilor Naționale — Imprimeria „CORESI”, București

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

LA MULTIPLI ANI!

happy birthday!

1 Joe Elliott (Def Leppard) 1960, Robert Alan Krieger (The Doors) 1946, Ramblin' Jack Elliott 1931, Joe Lynn Turner (Deep Purple) 1951, Jerry Garcia (Grateful Dead) 1942.

2 Zeina Davies (C & C Music Factory) 1970, Jimmy Clanton 1940, Keanu Reeves 1964, Mark Sigl 1967, Appolonia 1961, Aaron Krickstein 1967, Mathieu Carrière, 1950, Doris Kenner (Shirelles) 1941, Garth Hudson (Band) 1942, Clive Wright 1953, Peter O'Toole 1932

JAMES HETFIELD

3 Kaj Bäcking 1961, Jan Crichton (Saga) 1956, Beverly Lee (Shirelles) 1941, B. E. Dickerson (War) 1949, James Hetfield (Metallica) 1963, Tony Bennett 1926

MADONNA

4 Paul Reynolds (ex. Fleet Of Seagulls) 1962, Klaus Schulze 1947, Rick Derringer (McCoys) 1947, Francois Valery 1958, Timi Yuro 1941, Robbin Crosby

5 Rick Huxley (Dave Clark Five) 1942, Jimmy Webb (Songwriter) 1946, George Bunca 1930, Pete Burns 1959, Jimi Kennedy (Lyketto)

6 Patsy Kensit (Eighth Wonder) 1963, Rich Echolette (Alphaville) 1960, Catherine Hicks 1951, Stephanie Kramer 1956, Oliver Tobias 1947, Isaac Ha-

SCORPIONS

AUGUST

yes 1938, Mare Lavoine 1962, Vinnie Vincent 1957, Jim Capaldi, 1948, Robert Mitchum 1957.

7 Bruce Dickinson (Iron Maiden) 1958, Michael Weikath (Helloween) 1962, „Alec Harvey“ Ian Dench (EMF) 1967, Jacquie O'Sullivan (Banarama) 1960, B.J. Thomas 1942

MACAULAY CULKIN și părinții săi

8 Dustin Hoffman 1937, Dave Evans „The Edge“ (U 2) 1961, Keith Carradine 1949, Larry Wilcox 1947, Joe Tex 1933, Jay David (Dr. Hook & The Medicine Show) 1942, Robin Wright 1966, Rikki Rockett (Poison) 1965

9 Whitney Houston 1963, Melanie Griffith 1957, Dana Vavrova 1967, Sam Elliot 1944, Barbara Mason 1947, Greg Chaisson (Badlands) 1962, Kyle Kyle (Bang Tango) 1965, Alexandru Mandy 1914, Denis Belanger (Voivod)

DAVID HALLYDAY

10 Bobby Hetfield (Righteous Brothers) 1940, Jon Farriss (INXS) 1962, Dan Dimitriu 1948, Jeff Limbo 1960, Kym Mazelle 1962, Rosanna Arquette 1959, Ian Anderson (Jethro Tull) 1947, Ronnie (Bennett) Spector (Ronettes) 1947, Jimmy Dean 1928, Nuțu Olteanu (Ion Olteanu Band) 1957

11 Curt Cress 1952, Eric Carmen 1949, Charlie Sexton 1968, Joe Jackson 1955, Michael Huggs (Manfred Mann) 1942, Guy Villari (Regents) 1942, Denis Payton (Dave Clark Five) 1943, E-

rik Braunn (Iron Butterfly) 1950, Jeff Hanna (Nitty Gritty Dirt Band) 1947

12 Tanita Tikaram 1969, George Hamilton 1939, Mark Knopfler (Dire Straits) 1949, Joe Jones 1926

13 Ian Haugland (Europe) 1961, Feargal Sharkey 1958, Tony Santini (Sha Na Na) 1948, Sid Falck (Overkill), Tigg Kettler (Bang Tango).

14 David Hallyday 1966, Ulla Meinecke 1953, Dash Crofts (Seal & Crofts) 1940, David Crosby (Byrds/Crosby, Stills & Nash) 1941, Larry Graham (Sly & The Family Stone/Graham Central Station) 1946, Hawi Gondwe (Roachford) 1968

15 Lady Misskier (Deee-Lite) 1963, Sylvie Vartan 1944, Mike Connors 1927, Tom Aldrich (Black Oak Arkansas/Whitesnake) 1950, Matt Johnson (The The) 1961, Jimmy Webb 1946, Jonathan Daniel (Electric Angels), Matt Kramer (Saigon Kick)

16 Sheila (Chancel Annie) 1946, Madonna 1958, Pierre Richard 1938, Tim Farriss (INXS) 1958, Florin Bogardo 1942

17 Belinda Carlisle 1958, Maria McKee 1964, Jim Courier 1970, Donnie Wahlberg (NKOTB) 1969, Anja Fichel 1968, Robert De Niro 1943, Sean Penn 1950, Nelson Piquet 1952, Gib Hashian (Boston) 1949, Kevin Rowland 1953, Steven Gorman (Black Crowes), Kenji Hino (Ru Ready)

18 Andi Deris (Pink Cream 69) 1964, Christian Slater 1969, Robert Redford 1937, Patrick Swayze 1952, Trey Ames 1972, Roman Polanski 1933, Johnny Preston 1939, Sara Dash (La Belle) 1945, Dennis Elliott (Foreigner) 1950, Blas Elias (Sloughter) 1967, John Rees 1951

JOE ELLIOTT (DEF LEPPARD)

19 Joey Tempest (Europe) 1963, John Deacon (Queen) 1951, John Stamos 1963, Bonnie Bianco 1963, Ian Gillan (ex. Deep Purple) 1945, Ginger Baker (Cream/Blind Faith) 1940, Johnny Nash 1940, Gerald McKa- ney 1945

20 Robert Plant (Led Zeppelin) 1948, Jim Pankow (Chicago) 1947, Jim Reeves 1924, Alice & Ellen Kessler 1943, Phil Lynott (Thin Lizzy) 1951, Lou Svirek (Mindfunk), „Diamond“ Darrel (Pantera)

21 David Levi Osmond (Osmond Boys) 1980, Kenny Rogers 1941, Glenn Hughes (ex. Deep Purple, ex. Black Sabbath) 1959, Kim Cattrall, 1956, Count Basie 1904, Jackie DeShannon 1944

IAN GILLAN

22 Wolf Roth 1945, Roland Orzabal (Tears For Fears) 1961, Mats Wilander 1964, Debbie Peterson (Bangles) 1961, Peter Hofmann 1948, John Lee Hooker 1917, Fred Milano (Belmonts) 1939, Joe Chambers (Chambers Brothers) 1942, Donna Godchaux (Grateful Dead) 1947, Ian Mitchell (Bay City Rollers) 1958, Juan Croucier (Katt)

23 River Phoenix 1970, Shaun William Ryder (Happy Mondays) 1962, Rick Springfield 1949, Keith Moon (The Who) 1947, Rita Pavone 1945, Vicky Leandros 1950, Jimmy Ward (Steelheart)

24 Steve Guttenberg 1958, Ken Hensley 1946, Jean Michel Jarre 1944, David Freiberg (Jefferson Starship, Quicksilver Messenger Service) 1938, John Cipollina 1941, Jim Capaldi (Traffic) 1944, Ken Hensley (Uriah Heep) 1945, „Mollie“ Duncan (Average White Band) 1945, Mare Bedford 1961.

TANITA TIKARAM

25 Gene Simmons (Kiss) 1949, Rob Halford (Judas Priest) 1951, Sean Connery 1930, Elvis Costello, 1955, Blair Underwood 1968, Nigel Durham (Saxon) 1965, Vivian Campbell (Def Leppard), Sebastian Papaiani

26 Dr. Alban 1957, Macaulay Culkin 1980, Brett Cullen (Falcon Crest) 1956, Valerie Simpson 1948, Danny White 1959, Jorge De Saint (Tuff)

S. VARTAN (in 1992)

27 Michael Kunzi (Münchener Freiheit), 1958, Phil Shulman (Gentle Giant) 1937, Cuba Gooding (Main Ingredient) 1944, Tim Bogert (Vanilla Fudge/Cactus) 1944, Alex Lifeson (Rush) 1953, Mink Deville 1950

28 Kim Appleby 1961, Emma Samms 1960, David Soul 1942, Daniel Seraphine (Chicago) 1948, John Allen Nelson, Hugh Cornwell 1949, Steve White- man (Kix)

29 Michael Jackson 1958, Philipp Moog 1961, Charlie Parker 1920, Dinah Washington 1924, Elliot Gould 1934, Petre Magdin 1943, Tony MacAlpine 1961, Greg Steele (Faster Pussycat) 1963

WHITNEY HOUSTON (mireasă în 1992)

30 Peter Maffay 1949, John Phillips (Mamas & Papas) 1945, Timothy Bottoms 1951.

31 Richard Gere 1951, Rudolf Schenker (Scorpions) 1943, Van Morrison 1947, James Coburn 1924, David T. Chastain 1961, Reb Beach (Winger) Debbie Gibson 1970.

NOTA. O serie de surse se contrazic între ele, așa că e posibil să fie date greșite în calendarul nostru. Cei care doresc să ne ajute să rugăm să ne ofere și sursa din care au preluat datele, ori să expedieze un xerox după original. Continuă să ne lipsească datele de naștere ale artiștilor noștri mai tineri. Le așteptăm pentru a le publica într-un mic caiet pentru 1993.

Mini-serial AEROSMITH

(V)

Lucrurile mergeau prost și Tyler a suportat cu greu vizionarea filmului „Spinal Tap”, care din cauza lor devenise o satiră la adresa hard-rockului. „Eu pluteam undeva sus și Aerosmith se scufunda. Eram ca o barcă care se duce la fund. Filmul acela era prea real. Ne arăta așa cum eram. Începusem să consum droguri din dorința de a trăi, de a experimenta senzații noi, de a mă supune unor influențe inedite. Efectul drogului nu depinde doar de natura sa, de cantitatea și de calitatea sa, ci și de mediu, de împrejurările în care se produce experiența. Din păcate, atunci când consumam droguri mă aflam și sub influența alcoolului și efectele erau foarte negative. Puterea de muncă devenea din ce în ce mai slabă. Inspirația era în scădere. Uneori eram incapabili să ne dăm seama ce cântăm, dar am realizat acest lucru doar când am ascultat niște înregistrări. Prin consumul de stupefiante o mare parte a informațiilor ce servesc vieții cotidiene sînt blocate: sensul vieții dispare, se dezintegrează”.

● AEROSMITH ÎN AGONIE

Aerosmith devenise parodia formației care cucurise America cu 4-5 ani în urmă. Excesul de „rock'n'roll” fusese completat cu tot felul de absurdități: soții care se certau între ele-continuu, note de plată de 100.000 de dolari pentru room-service la hotel, membri ai grupului care cădeau pe scenă în timpul concertelor, băieți din echipa tehnică a formației care aveau mai multe acțiuni în afacerea trupei decît soții lor, bani care dispăreau fără justificare și multe altele.

Steven Tyler și Joe Perry — gemenii toxici, cum îi porechise presa — se „dusmăneau” copilărește, făcînd mereu abuz de heroină. La un moment dat, se ajunsese la o situație ce nu mai putea fi tolerată — erau cu un picior în groapă la vîrsta de 30 de ani. Înainte ca lucrurile să se îndrepte, ele s-au înrăutățit. „Nimic nu mai era distractiv”, își amintea Whitford. „Semănam cu protagoniștii unui film de groază”.

„Îmi amintesc că am vizitat parcul National Geographic special pentru gorile. Își aduce aminte Perry. „Cînd două gorile stau împreună, fac murdărie, dar nu o aruncă de la una la alta. Fac și mult zgomot. La fel făceam eu și cu Steven. O dată ajunși în culise, în cabină, în camera de hotel, începeam să urîm unul la altul, să stricăm obiectele din jur, fără să ne atingem unul de celălalt. În jurul nostru era doar mișie”.

„După ce a părăsit Aerosmith, Perry și-a format propriul grup — Joe Perry Project. Cu această formație a înregistrat trei discuri, care s-au vîndut din ce în ce mai prost. La începutul anilor '80

Perry era rupt de orice realitate, locuind în apartamentul impresarului său, într-un bloc modest din Boston. Era alit de departe de ceea ce se petrecea în lumea rock-ului, încît n-avea idee că în 1980 casa „Columbia Records” reeditase un disc compilație cu succesele „Aerosmith”. A aflat într-un supermarket, cînd un fan s-a apropiat de el și l-a rugat să-i acorde un autograf pe un album intitulat „Aerosmith — Greatest Hits”.

În aceeași perioadă, Tyler, Hamilton și Kramer, alături de noii lor coechipieri, chitariștii Jim Crespo și Rick Dufay, au încercat, fără mare succes, să țină în viață grupul Aerosmith. Tyler ajunsese la capătul puterilor. Albumul „Night In The Ruts”, înregistrat în 1979, trecuse aproape neobservat. O bună bucată de timp, Tyler locuise într-un apartament de la „Gorham Hotel” din New York. Aleseese acest hotel pentru accesul lui la Eighth Avenue, unde își făcea de obicei cumpărăturile, sperînd că negustorii îl vor recunoaște și îi vor da ceva în plus.

● DIN NOU ÎMPREUNĂ

În 1983, formația se zbătea încă într-un regretabil anonim. Albumul „Rock In A Hard Place” (înregistrat în 1982, fără Perry și Whitford) nu adusese nici un revirmat. „Dacă n-ar fi fost Tim Collins (care va deveni impresarul grupului în 1984), cred că Steve Tyler ne-ar fi zis „la revedere” pentru totdeauna”, se confesează Tim Hamilton. În 1972, cînd a „decolat” Aerosmith, Collins era profesor într-un liceu din Waltham, statul Massachusetts. După zece ani devenea impresarul grupului

Joe Perry Project. „O indeletnicire foarte costisitoare”, își amintește Tim Collins. „Albumul de debut al formației, intitulat „Let The Music Do The Talking” s-a vîndut în aproximativ 250.000 de exemplare. Al treilea album și ultimul, intitulat „Once A Rocker, Always A Rocker”, în numai 40.000 de exemplare.

Într-o noapte, Tim Collins l-a dus pe Joe Perry la Worcester Centrum, unde Joe l-a putut revedea concertînd pe foștii săi colegi de la Aerosmith. Din păcate, Steve a încercat să-l „impresioneze” pe vechiul său partener, injectîndu-și o doză de heroină înainte de a intra în scenă. „Am privit concertul din culise”, spune Perry. „Bruce, Steve s-a prăbușit și spectacolul era gata. Spectatorii erau profund nemulțumiți. A fost oribil, pentru că băieții din formație au crezut că eu îi dădusem drogul”.

Mark Parenteau, un bun prieten de-al lui Perry, a încercat să-l convingă pe Joe să facă din nou joncțiunea cu Aerosmith. Asupra formației planau încă destule întrebări. „Rock In A Hard Place”, albumul înregistrat fără Perry în '82, suna prea comercial și nu avea nimic ieșit din comun. Locul privilegiat pe care Aerosmith îl deținuse timp de cîtiva ani pe piața americană fusese acum luat de grupuri mai tinere ca Van Halen sau Def Leppard. „Lăsasem un gol în urma noastră și urmăream neputincioși cum este umplut de alte formații. Pentru noi acest lucru era dureros”, își amintește Joey Kramer.

Trecînd peste greutate și amintiri neplăcute, în martie 1984, cei cinci membri fondatori ai grupului Aerosmith erau din nou împreună. Tim Collins era noul lor impresar.

(va urma)

LET THE MUSIC DO THE TALKING

Muzica și versurile JOE PERRY

Rockabye baby if
want do dance
Grab yourself a body,
and take a chance.

They say one time around
is all you get
But I'm still dancing
so you lost your bet.

I got a hardcore mama
with a hot hoochy coo.
Make my wheels start
spinnin' like a formula 2.

Refren:

I got one for money,
two for the show,
three for my honey

and four to let you know
that I Let The Music
Do The Talking

Cheesecake maybe
if I take another bite
I'm a real fat city
I'm an afro delight
Threw out my pipe
and my cocaine.

Got a squeaky clean body
and a dirty mind.
I'm a real fine dancer
I'll be cutin' rug.
Got my brand new baby,
She's my brand
new drug.

Refren

Miliardari la concertul ROXETTE

Deși au existat ea și la concertul GUNS N'ROSES firme care au organizat excursii la Budapesta pentru show-ul Roxette, mi-am propus să fac deplasarea pe cont propriu, această însemnînd că totuși a existat un ajutor unic — firma „Amiral” din Iași. E drept că un drum Iași — Budapesta și retur nu este chiar la îndemîna oricui, fiind vorba atît de efortul financiar, cît și de oboseala acumulată într-o asemenea traseu.

Dar vă asigur că a meritat din plin! Și asta nu numai pentru că eu eram prima oară la un spectacol de asemenea amploare, cu o formație valoroasă, ci și pentru că Roxette nu și-a înșelat fanii, ei dimpotrivă.

Dar pînă să ajung la impresii cred că ar fi bine să povestesc ceva despre atmosferă.

8 iulie, ora 20, Kisstadion din imediata vecinătate a „fratele” mai mare” NÉPSTADION a trase spectatorii de toate vîrstele (am văzut familia întregi venite la spectacol, copii, adulți, alții... Roxette-isti) care vin din colțuri diferite ale capitalei. Sosec cu metrour și deși nu cunosc zona, este foarte simplu de nimerit: toată lumea care ocolește stadionul mare, are o direcție precisă pe care o urmează și eu. Multe mașini, autocare înconjoară zona, comercianții cu fel de fel de produse te îndeamnă să te oprești la sucurile, berile sau sandvisurile lor (Asta doar dacă punga îți-o permite).

Se intră ordonat în stadion, nu sîntem întrebați de aparate, umbrele etc. (ca la alte spectacole dar bilete de intrare are pe verso cîteva indicații în

acel sens. Se oferă fanilor Roxette tricouri, discuri și casete „Joyride”, ceva poștere (evident, la prețuri de... fani).

Mă impresionează din nou, că în orice magazin pe care-l vizitasem anterior, amabilitatea unei doamne din echipa de organizare. Are vreo 45 de ani și nu ezită să mă conducă pînă la locul inseris pe bilet, înțelegînd probabil că sînt străină de zonă. Locul pe care-l am este deosebit de bun (950 Ft), oferîndu-mi posibilitatea să văd și să aud foarte bine totul.

Intîrzierea de 5-10 minute mă costă începutul spectacolu-

lui pe care-l ratez, adică formația de 6 (probabil suedezi sau britanici) care cîntă timp de 20 minute. Nu sună rău, dar toată lumea așteaptă Roxette.

Cu toate astea, conștințioși, cei din fața scenei — „gazona-rii” — își fac încălzirea, cîntînd și cu acești băieți simpatici.

Pauza de instalare a sculelor Roxette imi dă prilejul să „filmmez” ce mai e prin jur. Stadionul este aproape plin (excepție o peluză din stînga scenei, care cred că nu oferea vizibilitate și tribuna din partea opusă a scenei, deci cea mai departe); pe gazon pregătește dan-

sînd pe muzica oferită de organizatori, chiar dacă ea nu este Roxette, ci Queen, Genesis, Right Said Fred sau The KLF.

Echipa de ordine își face simțită prezența prin extragera (asemenea unor masele cariate) a celor care, aflîndu-se în primul rînd din fața scenei, riscă să nu mai poată respira din cauza multimii care împinge din spate. Figura asta se repetă pe tot parcursul spectacolului, astfel că ajunge să nu mă mai impresioneze.

Și a venit ora 21... Și-a pornit Roxette la treabă...

După un recent turneu american cu destule emoții inițiale, dar care a însemnat în final o mare sărbătoare, cei ce au vrăjit America, au cîntat din nou pentru publicul cel mai drag lor — cel european. Și ei nu le-au înșelat așteptările!

Beneficiind de o sonorizare deosebită, de un excelent efect de lumini, acești 2 suedezi despre care presa americană a scris că nu sînt în stare să sustină un show au încîntat publicul.

Acompaniați de 6 instrumentiști, PER și MARIE au știut să cîştige spectatorii, fără a apela asemenea altor trupe, la artificii, dialoguri forțate cu sala, îndemnuri dirijate de a cînta sau a dansa.

Totul a fost atît de firesc, de natural și spontan, încît m-am convins din nou că așa sînt ei și doar prin muzica lor atrag, nu prin extravagante.

Au debutat cu „HOT BLOOD”, după care au urmat alte 13 melodii: o nouă compoziție, alături de cunoscutele: Dangerous, Spending My Time Fading Like A Flower, Dressed For Excess, Big Love, Look. Cum era de așteptat, anulul recepțării publicului. I-a constituit „It Must Have Been Love”, precedat de o excelentă probă de voce (fără acompaniament) a Mariei.

La ora 22.10, după un efect de scenă deosebit datorat celor două „fintini” arteziene de artiști”, ni s-a spus simplu „Good

night” dar nimeni nu s-a miscat din loc. Era nefiresc să li sească din show-ul Roxette tocmai „JOYRIDE”, care, credea Marie, nu va avea succes în America.

După 10 minute de aplauze, am primit ce am vrut, dar nu oricum, ci împreună cu 6 baloane uriașe colorate aruncate spre public (chiar atunci cînd PER vorbea de „baloon”). Pînă la 22.20 mai este loc și de un supliment la „JOYRIDE”.

Dar tot nu este suficient: alt bis, alte 2 melodii ne bucură, mai ales că nici „Listen To Your Heart” nu putea lipsi. Dar la 22.35 chiar s-a terminat!

N-am văzut pe stadion nimic din istericale fanilor altor trupe, Roxette-isti și Roxette, isteale au fost calzi, au cîntat, au dansat, au aprins luminile, au agit permanent niște bastoane fosforescente („doar” 250 Ft bucata), care creau o imagine deosebită stadionului.

În apropierea mea doi adolescenți, o fată și-un băiat, au stat în picioare, tînuindu-se de mină și au cîntat tot timpul. Deși tip „ochelariști-focilari”, la prima vedere, tinerii s-au dovedit adevărați fani, fredonînd melodiile cap-coadă și dovedind că au avut timp să învețe și cuvintele. Că ei îi iubesc pe Roxette este sigur, că îi vor lubi și mai mult de acum înainte, sînt și mai siguri! Pentru că cei lansăți doar în 1989 de înșiratul D.J. Radio Minneapolis Dean Cushman, nu sînt deloc greu de iubit!

La ieșire „luptă” se dădea pentru cumpărarea afisului de spectacol și a unor reșute poștere. Dar mi-am numărât din nou banii și mi-am zis „Bine că i-am văzut live!” Am trecut pe lîngă cei ce așteptau sosirea la autocar și plecarea artiștilor, considerîndu-mă un om cu un suflet mai bogat (măcar în seara aceea).

În seara aceea am fost miliardar, dar s_fuffletește timp de 1 oră și 35 minute!

CARMEN OLARU

răspundem dacă sîntem în stare

MONICA TIMPAU, (Ciurea — Iași). Există o serie de Fan-Cluburi Mădălina Manole. Te poți adresa acolo pentru date suplimentare. Perioadic publicăm adresele cluburilor din țară. Mulțumesc pentru cuvintele frumoase. STANŢI (Bucureşti). Am respectat numele folosit de tine între prieten. M-a surprins referirea ta la „dispută între tabere de fani” ai emisiunilor V.N.D. și Blue-Jeans. Poate-ți par naiv dar habar n-am despre așa ceva iar de ascultat programele altora nu am cînd. Evident, cum bine spui, fiecare are stilul său și implicit și simpatile se împart. Animizitățile presupuse sînt artificiale. Dacă fanii sînt cei care cultivă tensiunile, atunci ei nu-și cunosc rostul. Bine ai venit la concursul nostru! RODICA (Bucureşti). Nu este vorba de o polemă ci doar de o opinie a unui singur cititor care a stimulat unele de argumente. Aprecierile tale legate de Ana și Marius care l-au apărut pe Michael Jackson au nota obiectivității de care avem atîta nevoie. N-am mai publicat „apărărilor” pentru că ele se repetă iar fanii lui M.J. au preferat să-și vadă numele mai des apellat la un cotidian. Serviciile noastre rămîn la dispoziția celor care ne sînt fideli. Baniuesc că ești de aceeași părere cu mine! MANUELA BOATICA (Bucureşti). „Harakiri la Harakiri”? Bună idee Thomas Anders este Bernd Weidung. În articolul tău s-au strecurat mai multe greseli (unele chiar din cauza scrisurii lui de mîna) pe care vîd că le-ai punctat cu rigurozitate. Deci în numărul 27 al P.R. & S. a apărut o dată Anders în loc de Anders, Alan Parsons în loc de Man Parsons, Peter Ries (corect Peter Ries), Inge Czygan (Inge Czygan, octombrie) (octombrie), Paul Huggleton (corect era Muggleton). Dacă ai reținut că ne străduim să eliminăm pe cît posibil greselile, că una dintre fetele de la corectură este bolnavă și că materialele sînt citite de numai două persoane, atunci ne vei ierta. Apreciez meticulozitatea și-ți propun să ne ajuti la corectarea textelor, cînd ai timp la dispoziție. Așa ar fi constructiv, nu? CĂTALINA CĂLIN (Bucureşti). Este inutil să comentăm episodul din serialul M.J. o dată ce este vorba de o traducere din cartea semnată de Philipp Manoeuvre, editată în 1988 la Paris de Press Office Filipacchi. MR. MAX (Bucureşti) Prima ta dorință ți-a fost îndeplinită de Diana Singer. Abonamentele la revista străine se fac numai pe valută și din cîte știu doar avînd pe cineva acolo sau vînd bani dintr-un cont în cel al publicației respective. Un scurt dar interesant interviu cu membrii grupului Pantera va apărea în numărul viitor. NICOLETA COMĂNESCU (Bucureşti). Textul de la „Freedom” a fost publicat în nr. 56. Știri despre George Michael au mai fost, iar dacă apare ceva „senzațional” îți promit să nu ezit. Cele două posturi de radio indepen-

dente cu care colaborăm se regăsesc în pagina a doua a revistei. Așadar am primit o bilă albă! Faptul că am fost prezent la UNIPUS de cîteva ori („Azilul de noapte” de duminică) îmi mai aduce în stoc cîteva bile? Poți încerca să devii D.J. la orice vîrstă. Am văzut un puști de 12 ani la Costinești (venit de la Suceava) care se descurca de minune. Observațiile privind presa muzicală de la noi le păstrez, tocmai pentru că sînt juste. „Innuendo” a apărut în nr. 46 al P.R. & S. DANUT CHIRIAC (Galati). Am primit mesajele tale. Vei primi fotografiile cerute. PAULA IORGA (Timisoara). Tot ce pot să-ți spun

este că Paul Csuesi cîntă acum la Sfinx Experience și se află în Olanda. Cînd revine în țară poate afla mai multe. De ce a renunțat la Compact Cluj? Se trăiește ceva mai greu azi doar din nume. CONSTANTIN ANTONOV (Tuleea). Îți transmit acum felicitările tale lui Vali Liță pentru topurile sale. Să ne bucurăm de toată muzica, fără partizanat, asta-i optica sănătoasă! Pentru Ștefan Caraman îți dau adresa și poate vă întîlniți, dacă tot sînteți amîndoi din Tuleea: str. I.L. Caragiale, bl. D1, sc. A, ap. 5. Scrișoarea la este fără cusur minus acel „ași vrea”!

ANDREI PARTOS

INTERMEDIUM PRIETENII

MONICA MIREA (str. Finfinele nr. 2, bl. 26 A. sc. A, ap. 26, cartier Mihai Bravu, Ploiești, jud. Prahova, cod 2000): „Am 15 ani, sînt născută în zodiă Racului și am o mare pasiune: muzica. Sînt o fană înrăită a formației N.K.O.T.B. Doresc cit mai multe informații, postere, articole, texte, Oferte din repertoriul formației Depêche Mode. Promit să le răspund tuturor celor care îmi vor scrie cu gânduri serioase”. MARIA ILARIA DOSEI (Aleea Militari nr. 1, bl. 12 D, sc. B, ap. 35, Ploiești, Prahova, tel. 97133177): „Această „crustăce veritabilă”, brunetă cu ochi negri, cu o experiență a 16 ani de viață, găsibilă, de această dată, nu în Plopieni, ci în Ploiești la adresa menționată. Pentru cei interesați, ofer informații majore despre mai bine de o... duzină de personalități ale muzicii și eranului, texte a circa 60-70 de melodii „en-vogue” și mai puțin „en-vogue”. Dețin și vreo 200 de adrese. Totul la schimb cu informații despre George Michael, Kevin Costner, Michael Bolton, Richard Chamberlain, Patrick Swayze. Răspuns garantat pe cuvîntul meu!”. Îți mulțumesc pentru urări. E drept că am ajuns să folosesc și ochelari. În privința... cuvintelor folosite în caz că nu mai pot, trebuie să-ți spun că n-am ajuns, încă, pînă acolo. O vacanță la Costinești mi-eș dori, dar... scrisorile abia acum încep să curgă. Doar cititorii noștri au timp, sînt în vacanță. MONICA TEARU (str. Zorilor nr. 12, bl. R 8, sc. 3, ap. 63, cod 6200, Galati): „Sînt brunetă, am ochi negri, am 16 ani și vreau să corăpondez cu toți cei care sînt fani Janet și Michael Jackson. Aștept cu nerăbdare scrisorile voastre”. AN-DREEA-SIMONA IONEL (str. Rahovei nr. 58, bl. R1, sc. B, ap. 29, Medgidia, jud. Constanța, cod 8550): „Sînt o Fecioară nebulnă de tot (atunci cînd tre-

buie, adică mai tot timpul) și foarte serioasă cînd e cazul. Am 16 ani, ochi verzi, părul blond și lung. Sînt fan Roxette. Îi iubesc pe cei doi, îmi place muzica lor și tot ce vine din spre ei și Suedia. Cei care sînt la fel de îndrăgostiți ca și mine de Per și Marie pot să-mi scrie. Capricornilor” fani Roxette le promit în mod solemn răspuns. Și celorlalți, dar lor în primul rînd”. CĂTALINA ANGHIEL-KYTV (str. Victoriei, bl. C 3, sc. C, ap. 4, Costești, jud. Arges, cod 0388): „Mă găsesc în fața unei dileme. Singura vinovată sînt eu. Fiind o fire prietenoasă, am avut prieteni și printre rockeri și printre depêcheři. Cred că de aici a început totul, din fidelitatea mea față de rock, dar și față de Depêche Mode. Nu știu în ce direcție să merg. Dacă cineva ar putea să mă ajute, să nu ezite s-o facă. Dacă doriți să distingiți o nouă etapă a muzicii voastre, rockeri sau depêcheři, scrieți-mi!” ADOS (C.P. 37, O.P. Topoloveni, jud. Arges, cod 0347): „Am trimis scrisori pe unele adrese publicate în cadrul rubricii, dar n-am primit nici un răspuns, nici chiar de la cei care-l garantau. Așa că m-am decis să-mi dau cu adresa, poate așa se va îndura cineva să-mi scrie. Mă adresez death-erilor, Thrash-erilor, heavy-metalistilor, hard-istilor s.a.m.d. Ajutați o soră aflată lîngă prăpastia singurătății. Eu sînt pacifistă. Scrieți-mi despre orice legat de rock, numai faceți-o. Iubesc orice gen de rock, dar Sepultura și Metallica sînt pe primul plan. Voi fi foarte recunoscătoare aceluia care-mi va oferi date despre Doors și Jim. Pentru cei interesați, am 17 ani, 1,75 m., Prefer rockeri cu plete, singuratici și tristi”. RADU DĂNESCU (str. Ion Roată nr. 21, Timisoara, cod 1900): „Am 13 ani și jumătate, sînt fan Guns N’Roses și aș dori să corăpondez cu fete simpatice. Printre alte formații mai ascult și Sanctuary, Accept, ZZTop, Poison, Judas Priest și formația Imperium din Timisoara al cărei baterist este fratele meu. De la el am învățat foarte multe despre muzica rock”.

ORLANDA DELADI

CONCURSUL NOSTRU

Ce înseamnă a fi fan
al unei formații (trupe)
sau al unui solist?

Ce înțeleg eu prin a fi fan al unui gen sau al unei trupe (solist, solistă)?

Molto: „Fiecare de cei care are un ideal, chiar dacă greșite. Omul are nevoie să creadă în ceva. Să creadă în cineva”. (F. Dostoievski). Sigur că e bine să ne croim singuri drumul, dar la alegerea primordială nimeni nu ne dă drept la cuvînt. Nimeni nu e lăsat să-și aleaga nici data și nici locul apariției lui sub soare. Nimeni nu poate opta pentru o altă galaxie și nici măcar pentru un anumit secol pămîntesc. Bineînțeles, oamenii își fac soarta. Dar și-o fac de la un anumit punct încolo, adică după ce apar într-un moment anumit, într-un loc anumit. Drumul spre autodescoperire trece însă, întotdeauna, pe sub porticul exemplelor din fața noastră.

În general, însă, admiratorii unei anumite soliste sau trupe sînt priviți de către opinia publică într-un mod suspect. În concepția lor, fanii sînt caracterizați exclusiv ca fanatici. Pentru ei fanii sînt cei care așteaptă ceasuri întregi la ușile hotelurilor pentru a-și vedea idolul; cei care consumă tone de hîrtie caligrafînd scrisori pe care probabil vedeta nu apucă vreodată să le vadă! Cei care se înghesuie, se lovește, se calcă în picioare și se asfiază ca să vinză în mijlocul panicii generale o iscalitură și un cuvînt pe un colț de revistă. Poate că într-o oarecare măsură acest lucru este adevărat. Ei înțeleg, însă, noțiunea de star ca pe o poveste romantică bună doar pentru copii și tineri naivi. Un star reprezintă, însă, mai mult: e nevoia aproape mistică de a crede într-o reușită care depășește condiția umană. Un star, este o proiecție filozofică, o mentalitate, un mod de a-și imagina cea mai bună dintre lumi. Un star este nu numai un miraj, ci și o stare de spirit. Starea de spirit a unei generații. Ce înseamnă pentru mine a fi fană a unei soliste? Înseamnă în primul rînd să-mi însușesc concepția ei despre oameni și despre viață în general. Înseamnă să ascult melodiile interpretate de ea de zeci și chiar sute de ori. Să sînt aceste melodii, iar versurile lor să-mi revină în minte mereu. Înseamnă să fiu în stare să-mi sacrific anumite plăceri reușind astfel să-mi adun banii necesari pentru spectacole, flori, fotografii. Să pot înfrînge oboseala pînă la 5 dimineața, ascultînd o emisiune doar cu speranța că, pentru cîteva oline îi voi auzi glasul. A-ți plăcea doar un anumit

interpret e te un lucru. A fi fan, însă, te implică cu mult mai mult. Îți influențează fiecare hotărîre pe care o iei, îți influențează viața în general. Alături de un impas, nevoit a lua o decizie, îți revine mereu în minte întrebarea: „Ce ar face ea dacă ar fi în locul meu?”. După părerea mea faptul că ai un idol nu te poate influența în rău. În bine, însă da. Îți poate transmite anumite caracteristici ale personalității sale. Cel puțin în cazul meu, a fi fană mi-a adus o multitudine de lucruri bune. Mi-a înșuflet în primul rînd ambiția de a munci oricît pentru a obține ceea ce vreau. Și am mai învățat ceva, că nu trebuie niciodată să-ți descoperi sufletul tuturor celor ce te înconjoară, pentru că prin răutatea lor ei te pot răni. Asta reprezintă deja un mod de viață. Oferă oamenilor iubire, ajută-i dacă au nevoie de tine, dar nu-i lăsa să se apropie prea mult pentru că vei fi dezamăgit. Asta nu înseamnă însă a nu avea încredere în nimeni ci doar că prietenii trebuie aleși cu multă grijă.

În general, oamenii sînt atrași de aspectul ei extraordinar, de rochii și bijuterii. Acestea, sînt, însă, efemere. În momentul în care reușești să o plasezi undeva departe de lumina reflecțiilor și de strălucirea bijuteriilor rămîne un singur lucru pe care cei mai mulți îl uită adesea: sufletul. Pentru că, dincolo de toate, vedeta este un om. Un om cu vise, idealuri, probleme pe care publicul te ignoră adesea. Aspectul ei rece și modul distant de a te privi îi îndepărtează pe cei mai mulți, care pleacă spunînd: „E prea mîndră!”. Pe mine, însă, mă atrage cu cît este mai rece și mai distantă. Pentru că știu că toate acelea nu reprezintă decît apăsarea unui iarn de gheață în interiorul căruia se află o inimă plină de iubire și sensibilitate. Ea este „anflutură cu aripi de mătase”, „o pasăre ce-și daruie adesea cîntul ei” și zîmbul scaldat în lumină și nopții ce-și fac din intinerice lungi cercei/chiar dacă „Cînd se lasă cortina Toți pleacă spre casele lor Chiar de-ai plîns sus pe scenă. Dar rîzi spunînd că ești doar un actor!”

Și nu întîmplător ea poartă nume de inger: se numește Angela Similea.

Cu mult respect pentru toți fanii ADEVĂRATI, indiferent care ar fi idolul lor,

EVANGHELINA
(Bucureşti)

CONFIRMĂRI DE PRIMIRE

Scrișoarea lui Robert (Ploiești) din nr. 21 al revistei a stîrnit, după cum era de așteptat, o reacție masivă din partea fanilor lui Michael Jackson. Avînd în vedere faptul că de 8 săptămîni publicăm luările de poziție care seamănă destul de mult între ele, ne vom opri aici cu atît mai mult cu cît au sosit și „proteste” de la cei care așteaptă răspuns la întrebările pe care ni le-au adresat. Spațiul trebuie utilizat în beneficiul tuturor, nu-i așa?

Delia Voinea (Roman/Neamt), Adriana Militaru (Ploiești, Prahova) Michaela și Cristina (Birlad, Vaslui), R.T. din Tirgoviste, Robyn Jackson (Bucureşti), Bianca Moisescu (Ploiești), Claudius Bodea (Bala Mare), Monica Topală Ardelean (Oradea), Dana Zamfiroiu (Brașov), Angelica (București), Irina P. (Constanța), Marius Dan Doană (Pitești), un grup de fani M.J. din Slobozia, Andreea (București), Diana (Tg. Jiu), „Janet Jackson” Alexandra (Platna Neamt), Tina (București), Laura Szabó (Călan), Eu (Blstrita), Cecilia (Brăila), Daniela (Slobozia), Valentin Du-

mitrescu (București), Luminita (București), Laura Cristina Marchievică (București), Marian Ciriță (Focșani), Lucia Jackson (Cimpulung Muscel), Madeleine Ionică Jackson-Spîoana (Moreni/Dimbovita), Simona Hanea (Sibiu), Radu Ștefan (București) Diana Apostol (București), Wacko Jacko (București), Călin (București), Cristina (Reșita), Cristina Mocanu (Sibiu), Victoria (Galati), A.G. (Huși), Neluța (Sebeș-Alba), Dirty Diana (Brăila), Michael Jackson's body guard (București) ș.a.

O.D.

NU NE CITIȚI CU ATENȚIE!

Poate doar cînd este vorba să vinză unii greseli. Este cazul serialului nostru Michael Jackson din nr. 28 (75) unde printre altele scrie negru pe alb: „Pentru a înțelege amploarea războiului contra lui Michael Jackson ar trebui citate zeci de articole josnice, zeci de pagini din care răzbuțea o ură incredibilă”. Decî poziția autorului cărții este cit se poate de clară. Asta nu justifică limbajul corespondentei Ginetta Ghelmez din Giurgiu care ne trage pe noi la răspundere pentru cele publicate într-un ziar din New York (oricare ar fi, nu contează). De la opi-

ni polemici, la obrăznicie este o cale lungă pe care un fan adevărat nu are voie să o parcurgă.

Nici la conținutul articolului din „Bunte” nu subscriem, dar nu trebuie să uitați că nu mai sîntem pe vremea în care despre o personalitate n-ai voie să scrii decît lucruri minunate. Dacă marile vedete suportă cu stoicism calomniile, atunci fanii au datoria să respecte regula jocului. Iar dacă vî revolta ceva, adresați-vă celor care scriu, nu celor care se străduiesc să vă ofere cît mai multe pagini despre idoli voștri!

BEATLES

legendă și adevăr

Paul hotărâse că va fi un film de televiziune de o oră, în genul „Sergent Pepper”, înregistrat, produs, regizat și editat de Beatles, adică de Paul însuși.

John a recunoscut mai târziu: „Știam că eram în găleată. Deși nu mă îndoiam că puteam face și altceva, nu doar să cântăm, îmi era teamă, de tot ce implica realizarea unui film, scenariul etc. Apoi, eu și George, după ce ne-am lamentat suficient, am ajuns la concluzia că datorăm publicului nostru acest film”. Nu fusese scris un scenariu în adevăratul sens al cuvântului. În locul lui existau desene ale unor pitici și ale unor personaje feline mai îndulcite de imaginația lui Paul. Destul de îndoit, John a contribuit la realizarea unei scene cu doamne grase și spaghetti. Cel mai aproape de un synopsis scris al filmului a fost un comentariu de presă în care se spunea: „Undeva în cer, dincolo de nori, trăiesc 4 sau 5 muzicieni. Transpunând pe ecran minunate zicale, ei transformă o foarte banală călătorie cu trăsura într-un Magical Mystery Tour”.

„Magical Mystery Tour” a fost un fiasco. Dacă Brian ar fi trăit nu s-ar fi putut întâmpla așa ceva. Luni, 11 septembrie, o trăsura galben-albastră, festonată cu insigne ce o defineau ca Magic Mystery Tour, cu 60 de locuri, a plecat spre Devon și Cornwall încărcată cu 43 de persoane. Era escortată de mașini pline cu reporteri de pe Fleet Street și cîțiva fani. Prima escală a fost Devon, unde așteptau să găsească biroul Devon, dar nu au găsit decât un

oras. La Teigen, oficialitățile localității l-au acuzat de tulburarea ordinii publice, iar problemele de tot felul și conflictele au continuat.

Paul plănuise să facă el finalul, la Studiourile Shepperton de lângă Londra. Într-o zi Peter a primit un telefon pe linia privată a Beatles-ilor. Era Paul care telefona de la Nisa unde găsisse dealul perfect pentru cîntecul său „The Fool On The Hill”. Pașaportul său se afla însă la Peter, dar Paul reușise să fraierească vameșii englezi și francezi. „Distracția” lui Paul a costat 4000 de lire sterline.

Filmul odată finalizat, Paul a organizat proiecția lui pentru cei de la NEMS. Reacția a fost aceeași: era îngrozitor. Nu există o concepție unitară, nu avea sens și era pueril. Peter l-a sfătuit pe Paul să

Paul a împlinit 50 de ani!

renunțe la difuzarea lui, chiar cu riscul de a fi pierdut 40000 lire sterline. „Mai bine îl abandonăm decât să ne jenăm de el”.

Ego-ul lui Paul nu suporta așa ceva și era convins că „Magical Mystery Tour” va fi primit cu aceeași căldură ca și toate creațiile anterioare ale Beatles-ilor. Drepturile de difuzare au fost vindute BBC-ului, care l-a transmis în eter pe 26 decembrie, zi pe care majoritatea britanicilor o petrec în căminele lor.

Traducere și adaptare
GABRIELA ȘEICARU

THE BALLAD OF JOHN AND YOKO

Lennon & McCartney

STANDING IN THE DOCK SOUTHAMPTON,
TRYING TO GET TO HOLLAND
OR FRANCE

THE MAN IN THE „MAC” SAID YOU’VE TO GO
BACK YOU KNOW THEY
DIDN’T EVEN GIVE US CHANCE
CHRIST YOU KNOW IT AIN’T EASY KNOW HOW
HARD IT CAN BE
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE GOING
TO CRUCIFY ME

FINALLY MADE THE PLANE INTO PARIS,
HONEY MOONING DOWN BE THE SEINE
PETER BROWN CALLED TO SAY, YOU CAN
MAKE IT O.K.
YOU CAN GET MARRIED IN GIBRALTAR
NEAR SPAIN
CHRIST YOU KNOW IT AIN’T EASY, YOU KNOW
HOW HARD IT CAN BE
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE
GOING TO CRUCIFY ME
DROVE FROM PARIS TO THE AMSTERDAM
HILTON

TALKING IN OUR BEDS FOR A WEEK
THE NEW SPAPERS SAID, SAY WHAT’RE YOU
DOING IN BED
I SAID WE’RE ONLY TRYING TO GET US SOME
PEACE
CHRIST YOU KNOW IT AIN’T EASY, YOU KNOW
HARD IT CAN BE
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE GOING
TO CRUCIFY ME

SAVING UP YOUR MONEY FOR A RAINY DAY,
GIVING ALL YOUR
CLOTHES TO CHARITY
LAST NIGHT THE WIFE SAID,
OH BOY, WHEN YOU’RE DEAD YOU DON’T
TAKE NOTHING WITH YOU
BUT YOUR SOUL-THINK

MADE A LIGHTNING TRIP TO VIENNA
EATING CHOCOLATE CAKE IN A BAG
THE NEW SPAPERS SAID SHE’S GONE TO HIS
HEAD

THEY LOOK JUST LIKE TWO GURUS IN DRAG
CHRIST YOU KNOW IT AIN’T EASY, YOU KNOW
HOW HARD IT CAN BE
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE GOING
TO CRUCIFY ME

CAUGHT THE EARLY PLANE BACK TO LONDON
FIFTY ACORNS, TIED IN A SACK
THE MEN FROM THE PRESS WE WISH YOU
SUCCE

IT’S GOOD TO HAVE THE BOTH OF YOU BACK
CHRIST YOU KNOW IT AIN’T EASY, YOU KNOW
HOW HARD IT CAN BE
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE GOING
TO CRUCIFY ME
THE WAY THINGS ARE GOING THEY’RE GOING
TO CRUCIFY ME

MICHAEL JACKSON

IN THE CLOSET

by Michael Jackson and Teddy Riley

There’s something
I have to say to you
If you promise you’ll understand
I cannot contain myself
When in your presence
I’m so humble
Just touch me
Don’t hide our love
Woman to man.

She’s just a lover
Who makes me high
It’s worth the giving
It’s worth to try
You cannot wet it
You cannot burn it

She wants to give it
(She wants to give it)
(Ahh, she wants to give it)
Dare me
(She wants to give it)
(Ahh, she wants to give it)

De 3 ori

It’s just a feeling
You have to soothe it
You can’t neglect it
You can’t abuse it
It’s just desire
You cannot waste it
Then, if you want it
Then, won’t you taste it

She wants to give it

(She wants to give it)
(Ahh, she wants to give it)

De 3 ori

One thing in life
You must understand
The truth of lust
Woman to man
So open the door
And you will see
There are no secrets
Make you move
Set me free

Because there’s something
About you baby
That makes me want
To give it to you
I swear there’s something
About you baby
Whatever we say
Whatever we do
To each other
For now we take
A vow to just

KEEP IT IN THE CLOSET

Just promise me
Whatever we say
Or do to each other
For now we’ll make a vow
To just KEEP IT IN THE
CLOSET

If you can get it

It’s worth to try
I really want it
I can’t deny
It’s just desire
I really love it
’Cause if it’s acting
You have to rub it
She wants to give it
(She wants to give it)
(Ahh, she wants to give it)
Yeah

De 4 ori

Just open the door
And you will see
This passion burns
Inside of me
Don’t say to me
You’ll never tell
Touch me there
Make the move
Cast the spell.

Because there’s something
About you baby
That makes me want
To give it to you
I swear there’s something
About you baby
Just promise me
Whatever we say
Or do to each other
For now we take
A vow to just
KEEP IT IN THE CLOSET

Because there’s something
About you baby
That makes me want
To give it to you

BIS

I swear there’s something
About you baby
That makes me want
To give it to you

De 6 ori

Just promise me
Whatever we say
Or do to each other
For now we’ll make a vow
To just
KEEP IT IN THE CLOSET

(SHE wants to give it)
Dare me

De 10 ori

SAMANTHA FOX:

„Întotdeauna am avut o slăbiciune pentru heavy-metal”

„Probabil că foarte puțini dintre voi cei care citiți Metal Hammer, știți că dintotdeauna am avut o slăbiciune pentru heavy metal și pentru stilul de viață aferent. Când eram mică eram un adevărat băiețoi și știți cum e, băieții încep să se preocupe de muzică mult mai devreme decât fetele. Așa că eram singura fată de 9 ani din toată Londra care asculta Pink Floyd și Yes! Ai mei nu prea aveau treabă cu rock'n'roll-ul, dar eu îl iubeam într-o mare măsură deoarece întotdeauna am fost o mică rebelă.

Am devenit punk-istă la 12 ani, mi-am vopsit șuvițe de păr în roz și mi-am strins toți banii pe care îi câștigasem timp de 8 săptămâni lucrând simbele într-un aprozar ca să-mi cumpăr o geacă de piele. Pe vremea aceea ieșeam cu un tip care era un fan al muzicii punk, așa că am mers la multe

concerte ale unor trupe cum ar fi Stranglers și Infa-Riot. Îmi plăcea la nebunie! Apoi, cu trecerea timpului au început să-mi placă trupe ca Van Halen și Kiss!

Când am devenit manechin și am început să cunosc diferite personalități, printre ele erau și rockeri. Mi-au plăcut mult de tot pentru că erau cu picioarele pe pământ și ceea ce-i interesa cu adevărat era muzica și nu imaginea lor. Nici unul nu făcea parte din categoria celor care se cred mari vedete după primul single! Niciodată n-am putut suferi aerele pop-star-urilor!

Lemmy a fost primul star rock pe care l-am cunoscut bine. El îmi trimite și acum vederi din toată lumea, dar, mai mult decât atât, este primul care m-a dus la Jack Daniel's! Până atunci nu băusem niciodată.

Am avut o relație cu Paul Stanley de la Kiss, care a durat 2 ani. L-am cunoscut la Castle Donnington în 1988, când a cîntat acolo. A fost o zi minunată și-mi voi aminti mereu de ea. Ne vedeam foarte des în perioada în care eu eram în State și cîntam în Disneyworld. Paul venea mereu să mă vadă cîntînd acolo. Era interesant pentru el fiindcă tocmai se gîndea la realizarea unui proiect de fuziune pop-rock, așa că era destul de interesat de ceea ce făceam eu.

Îmi doresc cu adevărat să pornesc pe un drum mai heavy- pentru că unul dintre lucrurile pe care le-am învățat este că atunci cînd cînți live, nimic nu-i înnebunește mai mult pe copiii deei rock'n'roll-ului. În timpul ultimului meu turneu am cîntat piese din repertoriul Kiss, Stones și AC/DC și mi-a plăcut extraordinar de

mult. Oamenii nu prea înțeleg, dar eu de cinci ani n-am mai avut nici o activitate ca manechin, iar scena rock îmi permite o longevitate pe care mi-o doresc din tot sufletul. Poate părea ciudat, dar m-am plictisit să fiu fotografiată toată ziua bună-zăua. M-am maturi-

zat foarte mult în perioada aceea și mi-a folosit foarte mult. Cred că de aceea am căpătat acest sentiment de siguranță vis-à-vis de heavy rock — și sînt sigură că-l voi avea mereu!

Traducere și adaptare ANCA LUPES

PĂUNIȚA ȘI ROCKUL GERMAN

Big Mama And The Kids figurează în tot mai multe publicații de specialitate din Germania. Deocamdată cronici, scurte, dar pozitive. Pînă la o selecție din presa primită de la Păunița-Big Mama, să reținem că fetele cîntă hardrock curat, că apar în concerte mari alături de vedetele zilei fără a-și face complexe. Cei care au ascultat înregistrările recente (difuzate și la V.N.D.) au descoperit cu surprindere o voce care în sfîrșit se plasează într-un context firesc și meritat. Față de componența din fotografie s-au produs recent câteva schimbări, dar le-ați recunoscut desigur pe Anca Graterol, Hortansa Păun și Lidia Creanță (foste Catene ca și Păunița!).

La mulți ani, Laurențiu!

Pe 25 iulie Laurențiu Stoiciu — New York a împlinit 17 ani. O primă urare a sosit din partea celor „7 muschetari metalisti din Brașov”. Ceilalți fani V.N.D. ca și echipa redacției se alătură gândurilor bune adresate unui adevărat prieten al MUZICII.

MICHAEL JACKSON

PE 30.09

SAU PE 1.10?

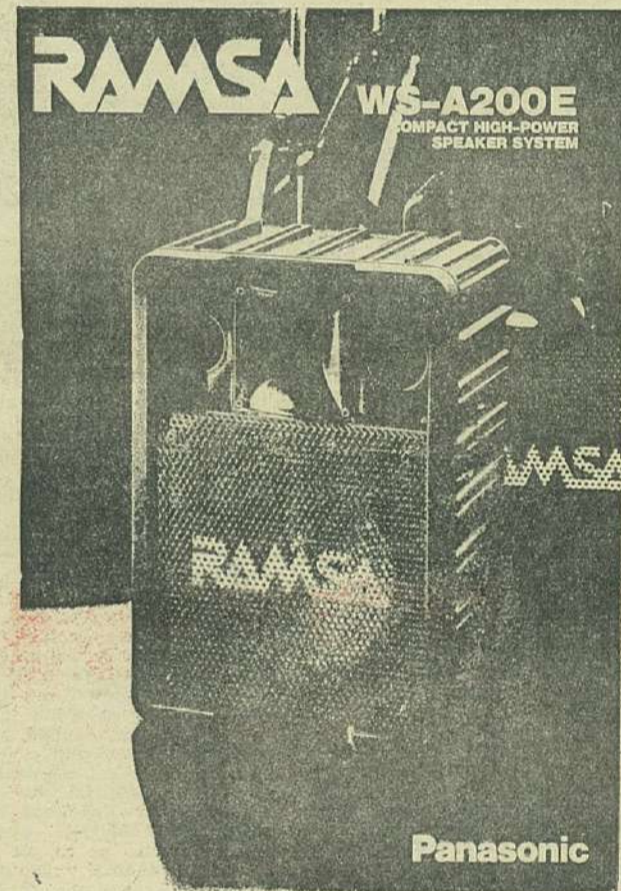
Din surse ceva mai bine informate decât cele de pînă acum, aflăm că se discută posibilitatea organizării concertului în ultima zi a lunii septembrie sau pe 1 octombrie. Nu este exclusă (șansele sînt medii) varianta folosirii ambelor zile, caz în care ne-am putea mîndri cu două concerte absolut fantastice. Deocamdată să stăm calmi și să așteptăm un comunicat oficial din partea singurei persoane autorizate să dea relații în acest sens, dl. Marcel Avram. Zvonuri și dezmințiri am citit destule. Așa cum v-am promis nu vom sări în sus de bucurie decât în clipa certitudinilor. Puțină răbdare, copii!

Ivo Franklin Management

Ivo Franklin
Een beetje klasse kan geen kwaad

t Vaartje 46
5165 NB Waspik
Holland
Tel. (0)4168-2361
Fax. (0)4168-2361

PENTRU PROFESIONIȘTI

Pentru anul 1992 RAMSA — divizia profesională de sunet a firmei Panasonic prezintă următoarele categorii de produse: console (mixere), incinte acustice (monitoare broadcast, monitoare stage, P.A.), finali putere (2x100w — 2x750 w), R-DAT digital recorders, egalizatoare grafice, analog/digital delay...

În continuare vă prezint incinta acustică WS — A200E — COMPACT HIGH POWER SPEAKER SYSTEM

La o putere de intrare de 200W incinta WS — A200E produce un program de peste 120 db SPL, iar la maximum 129 db, echivalent cu 1,2 RW putere de intrare (E.I.A. Standard). Această putere o recomandă aplicațiilor P.A. Mai mult, răspunsul în frecvență este liniar de la 100-18 000 Hz (±3db), comparativ cu cel al monitoarelor de studio avînd în același timp distorsiuni foarte reduse.

Incinta este prevăzută cu protecție termică atît la frecvențele joase cît și la frecvențele înalte. Este echipată cu un difuzor de 12" prevăzută cu un magnet ferită de 12 500 Gauss, pentru frecvențe înalte este destinat sistemului TB CD horn (Twin Bessel — este un sistem dezvoltat de Matsuhita ce dă posibilitatea orientării axului difuzorului de înalte în unghi vertical și orizontal fără a modifica poziția incintei). Avînd o greutate de numai 16 kg, incinta este realizată dintr-un material special compozit structurat la interior într-o geometrie nervurată. Aceasta îi oferă: facilități de transport și instalare în sistemele P.A., rezistență mecanică deosebită la solicitări, design de excelență.

Această incintă poate fi folosită atît ca sistem unic de reproducere a sunetului, cît și ca parte integrată (avînd rolul pentru frecvențe medii-înalte în configurații complexe cu sub-woofer)

Preț informativ de livrare București 968 \$ USA
Date tehnice WS-A200E
Tip incintă : 2 cai bass reflex
Impedanță : 8 ohm
Putere : 125 RMS/250W EIA
Răspuns în frecvență : 70-20 000 Hz
Putere de vîrf : 129 db (1,2 kw intrare)
Frecvență de tăiere a filtrului : 2,5 kHz
Dimensiuni : 557 (H) x 395 (W) x 273 (D) mm
Greutate : 16 kg

Ing. MARIUS COMAN
ELECTRO VOX

Un altfel de interviu cu

MIRCEA LUCESCU

REP.: Performanța atinsă (pînă acum) cu Brescia este cea mai importantă în activitatea ta sau ea ocupă doar un anumit loc într-o scară valorică?

M.L.: Din punctul de vedere al activității desfășurate în cadrul unui campionat ce se întinde pe o lungă perioadă de timp, e cea mai importantă. Sentimental însă, momentul cel mai însemnat rămîne calificarea echipei naționale la Campionatele Europene de Fotbal din Franța, în 1984. Iar ca antrenor, dar și ca om, dacă vrei, cea mai mare satisfacție am avut-o din partea băieților pe care i-am crescut și care, astăzi, sînt titulari în națională sau joacă în echipe mari din Europa. Era o vreme în care fotbalul românesc nu spunea nimic. Ne situam undeva pe locul 27-28. Nu reușeam niciodată să trecem de primul tur. Era nevoie să creștem tineri. Îmi amintesc că la meciul cu Irlanda disputat aici la București, Haagi avea 18 ani.

REP.: Luarea celor trei fotbaliști români implică, din partea, ta sau a clubului, și un risc financiar?

M.L.: Nu! E adevărat că la acest nivel puteau fi cumpărați și alți fotbaliști. Sigur, nu de vîr, pentru că aceștia, în momentul actual, sînt foarte scumpi, au ajuns la un nivel valoric foarte ridicat. Deci nu este vorba, în nici un caz, de o afacere financiară. Dacă e vreun risc, acela este al meu, e un risc profesional. Unii chiar au încercat să interpreteze sub diverse forme. Așa-i românul: „să moară și capra vecinului”. Ce aș putea eu să fac? Aranjamente? E absurd! Mai ales că eu, acolo, trebuie să-mi salvez pielea. Asta în primul rînd. Trebuie, asadar, să ating performanța. Asta înseamnă să-i pregătesc pe acești jucători astfel încît ei să dea absolut totul. Obținînd rezultate bune, crește bursa lor, crește bursa fotbalului românesc. De aici decurg și o serie de avantaje. Nu pentru mine, ci... Am citit în „Sportul românesc” un articol în care se pune sub semnul îndoielii intenția mea. Concluzia era că prin această manevră eu doresc să controlez, de la distanță, echipa națională. În presa italiană asemenea întrebări nu-si au locul. Acolo se urmărește strict activitatea din teren.

REP.: Ce crezi că ar fi făcut echipa noastră dacă se califică la Campionatele Europene din Suedia?

M.L.: Avem o echipă națională în care cei mai bătrîni sînt Haagi și Lăcătuș — 27 de ani. Este echipa crescută în spatele celeilalte, în cei patru ani. Ce înseamnă asta? Înscamnă două luni de pregătire iarnă și două vara, cîte trei antrenamente pe zi, turnee în străinătate, ducerea lor (criticabilă la vremea aceea) în America de Sud și Europa de Vest, prin toate marile stadioane făcîndu-i să joace în așa fel încît să nu mai aibă complexe

jocului lor și erai criticat că introduci jucători atît de tineri. Ce ar fi însemnat un Ștefănescu dacă antrenorul, de atunci, l-ar fi folosit la 18 ani, nu la 28? Sau un Bölöny, care a reddenat cu mine, la 28 de ani? Cei de azi sînt jucători crescuți, programați pentru a ajunge la stadionul respectiv.

REP.: Sînt șanse, după părerea ta, să fim prezenți în S.U.A.?

M.L.: Sigur. Sînt convins. Repet: am acceptat ideea de

cam diferite de ale lor. Au fost bravi! Nu e ușor să dispuși un campionat cum e cel al seriei B italiene cu 38 de partide în 8 luni și jumătate de competiție. E de-a dreptul stresant. Cîteva nume? Domini — căpitanul echipei, care are 31 de ani și a mai jucat în A, Di Paula joacă la mijlocul terenului, are o disponibilitate deosebită, puțin cam lent, dar e un bun „trascinator”, un tip care stie să tragă echipa după el. Din necesitățile de echilibru finan-

Văd echipa României în Turneul final din S.U.A. • Nu este ușor să fii bunic • Am învățat să dansez reggae

fată de ceilalți. Au ajuns realmente ca la 20 de ani să joace cu dezinvoluntă. Asta este echipa națională. În ea am crezut și cred în continuare și sînt convins că dacă ar fi jucat în Suedia, în formula cea mai bună, ar fi făcut figura Danemarcei. În același stadion era și echipa națională din 1986 (cînd după meciul cu Austria, câștigat cu 4-0, eu am fost schimbat). Ajunseser la o asemenea maturitate, omogenitate afeceivă, înțelegere încît era imposibil ca aceea echipă să fie invinsă.

REP.: Se simte vrea schimbare în Națională de la venirea lui Dinu?

M.L.: E foarte greu de spus. Nimeni nu poate face nimic înainte cu o zi de meci... să schimbe ceva. N-a fost timp pentru cantonament. Am mai spus-o și o repet și acum: fotbalul românesc depinde acum de jucătorii aflați în străinătate. Trebuie să-i înconjurăm cu dragoste, să-i facem să revină permanent cu sentimentul unor oameni care vin să dea totul pentru țară.

REP.: Ceea ce spui tu nu este cam demobilizator pentru cei de-acasă?

M.L.: Sigur! Dar ei trebuie să facă ceea ce au făcut ceilalți înainte. Să se bată, să lupte, să se antreneze, să joace cu echipele lor în competițiile europene și să le cîștige și să-și cîștige dreptul de a juca în Națională. Nimeni nu trebuie să ia ceva de-a gata. Ceilalți au muncit să ajungă la un anumit statut. Acum e ușor să spui că ai o echipă națională, că joci cu Haagi, Lăcătuș, Balint ș.a.m.d., dar să fi avut această echipă cînd băieții aveau 18 ani și jucau, iar tu, ca antrenor, îți asumați răspunderea

a prelua echipa tocmai din considerentul că am încredere în ea, știu că și ei doresc să ajungă acolo, cunosc capacitatea jucătorilor. Da! Eu văd echipa României în Turneul final din S.U.A.

REP.: Spuneați că ai acceptat să preiei echipa...

M.L.: Atunci. Ca idee. Acum nici nu se mai pune problema întoarcerii mele pe lingă echipa națională, indiferent în ce poziție. Era un moment, un moment de dificultate pentru echipă. Eu o cunoșeam, aveam încredere în ea, am discutat cu băieții și ei sînt dispuși să... Inșă, totul s-a încheiat. Precuipările mele sînt legate strict de meseria mea, de ceea ce am de făcut la Brescia.

REP.: Am revenit la Brescia. N-ai vorbit niciodată despre cei de acolo.

M.L.: Lumea nu-i cunoaște. Cu siguranță, ei vor deveni cunoscuți de acum încolo, jucînd în divizia A. Sînt niște băieți buni, care m-au ajutat extraordinar prin capacitatea lor de a asimila concepția de pregătire, ideile mele care sînt

cliar ale clubului, doi jucători au fost vinđuți. Ei o să-mi lipoască cu siguranță. Am un liber de mare perspectivă.

REP.: Ce face Mircea Lucescu cînd nu antrenează și cînd nu vorbește despre fotbal?

M.L.: În general, mă plimb. Încearcă să văd cît mai multe. Nici nu se poate altfel cu o soție ca a mea, care mă poartă prin toate marile orașe italiene...

REP.: Ai răbdare să intri în magazine?

M.L.: Nu, nu. De 20 de ani nu mai am răbdare pentru așa ceva. Dar îmi place să mă plimb pe străzi, să admir casele, oamenii... În Italia sînt atît de multe lucruri frumoase... E o relaxare.

REP.: În Brescia, te oprește lumea pe stradă?

M.L.: De foarte multe ori. Stau de vorbă cu ei și asta îmi face plăcere. Iar cînd nu vorbesc despre fotbal... nu mă lasă ceilalți. Ca și acum. Venisem aici să mă relaxez, dar de 5-6 zile nu fac altceva decît să dau interviuri în care subiectul principal este fotbalul. Nu-mi

fac plăcere interviurile, dar le accept din respectul pe care-l port pentru meseria celorlalți.

REP.: Cum e să fii bunic atît de devreme?

M.L.: Eeh! La început m-am cam supărat. Nu mă așteptam. Să te trezești așa dintr-o dată bunic?! Trebuie să te obișnuiești cu ideea. Asta îți oferă un statut aparte. După ce am văzut fetița, am acceptat și această idee.

REP.: E o „misiune” grea?

M.L.: Da, pentru că mă consider responsabil într-un fel. Trebuie îngrijită, trebuie crescută dincolo de ceea ce fac părinții ei. E și foarte plăcut. Realmente e plăcut. În viață, fiind luat de diverse probleme nici nu-ți dai seama cînd devii tată și ce plăceri deosebite îți aduce această răspundere. Vine apoi timpul să devii bunic. Ai impresia că îți se prăbușeste o lume deasupra capului, dar pe urmă găsești și momente de tandrețe și de satisfacție și de plăcere. Poate în ritmul așa voi deveni și străbunic și atunci voi descoperi alte sentimente.

REP.: Am înțeles că nu te preocupă horoscopul...

M.L.: Nu, nu în mod deosebit. Sînt „Leu” și pot spune că prin temperament sînt tipul de om dominat de verbele: a vrea, a dori, a lupta, a reuși. Citeodată, chiar mi se întimplă să nu reușesc, dar iau totul de la capăt cu mai multă tenacitate, cu o și mai mare dorință de a reuși.

REP.: Care este ultimul film văzut pe video sau pe marele ecran?

M.L.: Filme vîd, pentru că Televiziunea italiană transmite foarte multe. La video sau... Cred că „Pretty Woman”. Și hai să-ți-o iau înainte, la concert n-am prea fost. La Brescia nu sînt. Ascult muzică trasă pe casete.

REP.: Cînd ai dansat ultima oară?

M.L.: În concediu, în Jamaica. Am învățat să dansez reggae. Erau acolo niște fete și doi băieți care învățau turistii să danseze. Aveau un program, iar după amiaza în orele de relaxare se ocupau de cei de pe plajă. Dacă doreai, te retrăgeai și începeai să faci mișcările în ritm de reggae. Foarte plăcut. Și... fetele erau foarte frumoase.

REP.: Dacă ar fi să faci o dedicație muzicală, ce melodie ai alege?

M.L.: Nu știu.

REP.: O melodie pe care ai ascultat-o, ai fredonat-o, care îți-a rămas în suflet.

M.L.: Un cîntec interpretat de un solist brazilian — Roberto Carlos, ceva cu Jesus Christus... Am auzit-o în Brazilia, în '70, cînd eram acolo cu echipa națională. E o piesă extraordinară. Stirnea în rîndul populației sentimente deosebite, îi făcea pe oameni să lăsa în stradă. Tin minte că era vorba despre un om care se întreabă ce-i cu el, unde se află, cine-l conduce, care este destinul său? Cred că am reușit să te pun în dificultate. De aceea am și ales această piesă.

ANDREI PARTOȘ

15 întrebări pentru o vedetă:

KYLIE MINOGUE

R.: Deci cine ești tu?

K.M.: Cum trebuie să răspund la asta? Să mă descriu? Cred că sînt, ăăă, calmă, ...zgomotoasă... timidă... și poate chiar plictisitoare uneori. Multe lucruri.

R.: Ce ai în frigider?

K.M.: Nu-mi aduc aminte ce am în frigiderul meu din Australia. Probabil nimic. În frigiderul din Anglia am niște unt, lapte, portocale, suc, apă mi-

nerală și niște macaroane gata de băgat la cuptor.

R.: Ai scris vreodată o serisoare „furioasă” unui ziar sau reviste?

K.M.: Nu, niciodată. N-am simțit nevoia niciodată. Cînd citeșc ceva ce mă nemulțumește reacționez violent și îmi aduc aminte cît de mult urăsc subiectivitatea și oamenii cu atitudini extremiste, însă nu simt că aș vrea să răspund printr-o serisoare, așa nu.

R.: Ai vreo cicatrice interesantă?

K.M.: Cicatrice? Mi-e teamă că nu. Semne din naștere? Nu, îmi pare rău. Sînt destul de comună, într-adevăr.

R.: Care este persoana cea mai cunoscută al cărei autograf îl ai?

K.M.: Nici una. Găsesc că e destul de aiurea cînd mi se cer autografe și n-aș vrea să fi pun pe altul în situația asta. Cînd eram mică mă învîrteam pe la postul nostru de televiziune local stringînd autografe, dar în zilele astea nu mai sînt interesată. Scuză-mă, dacă-și avea șansa să-l întîlnesc pe

Prince, s-ar putea să mă răzgîndesc.

R.: Dai întoideaua bani celor care string pe străzi pentru caritate?

K.M.: Nu, niciodată. Nu sînt de acord deloc să dau bani oamenilor de pe stradă, care scutură cămile sub nasul meu. Habar n-ai unde se vor duce banii. De fapt eu donez bani diverselor societăți de caritate din Australia, însă îmi place să o fac în liniște. Nu vreau ca lumea să creadă că o fac pentru anumite motive — știu tu — de publicitate. Dacă dau bani cerșetorilor? Nu tuturor. Cred că unii s-ar putea ajuta. Vreau să spun că toată lumea își dă silința să cîștige un ban în viață, nu?

R.: Te-ai trezit vreodată rîzînd?

K.M.: Rîzînd? Hi, hi, hi. Nu, cred. Îmi amintesc că mă trezeam plîngînd cînd eram mică, însă niciodată rîzînd.

R.: Ți-e frică să zbori?

K.M.: Da, crede-mă, nu devine deloc mai ușor, cu cît te trezești să faci mai des...

R.: Ți s-a ghicit vreodată

viitorul?

K.M.: Nu. Dacă cred în asta? Depinde. Cred în astrologie uneori, dacă mi se pare că astrologul de la ziarul respectiv este cunoscut. Cred că puterea minții noastre este mai mare decît înțelegerea noastră.

R.: Cine ți-a spus prima dată despre sex?

K.M.: Nu cred c-am avut o discuție serioasă de fapt. Bănuiesc că am învățat la școală. Nu-mi aduc aminte.

R.: Cînd ai bocii ultima dată în public?

K.M.: La petrecerea de ziua mea. Mi-am promis că n-o să plîng, dar am plîns. A fost un moment atît de emoționant. Au fost cam 150 de persoane, incluzînd familia și toți prietenii mei și încă două fete cîndate pe care nu le cunoșteam. Va trebui să aflu într-o bună zi cine erau...

R.: Ai făcut vreodată pipi într-un refugiu de autobuz?

K.M.: Nu. Și sper că nici alți oameni. N-aș vrea să-mi imaginez fetele făcînd ceva de genul asta. E mai ușor pentru băieți, dacă-i apucă o urgență

pe undeva, dar fetele de obicei se abțin. Cînd eram mică și făceam un drum mai lung cu mașina, sînt sigură că lata oprea și mă lăsa să mă duc într-un tufis, dar cînd esti mică asta n-are nici o importanță, nu?

R.: Cît de des îți ascuți propriile discuri?

K.M.: Numai cînd apar pe scenă, acasă niciodată. Prefer să ascult discurile altora. Nici măcar familia mea nu ascultă discurile mele prea des. Sînt sigură că și ei aud destul despre ele.

R.: Ai fost vreodată pe lună?

K.M.: Nu-nțeleg. O, e o glumă? O, păi, nu, n-am fost niciodată pe lună și nici n-ăs vrea. Acolo e doar o vacă. Și,ii, vaca aia care a sărit pe lună, ha, ha.

R.: Ai vrea să trăiești la nesfîrșit?

K.M.: Da, ar fi grozav. Scuze, dacă lumea ar continua în starea în care este, cu stratul de ozon și toate astea, n-aș vrea. Dar dacă oamenii s-ar gîndi să facă lumea un loc mai bun, atunci da, mi-ar plăcea.

Traducere și adaptare DANA DINU

JAZZ

INFOJAZZ

Virtuosul nostru clarinet Dan Ionescu din Timișoara se dovedește și un talentat condeier. Recent a inaugurat o rubrică de specialitate rezervată jazzului în cotidianul „Timișoara”.

Pe litoralul bulgăresc numeroase manifestări cu profil educativ-artistic sînt reunite sub genericul „International Art Festival VARNA SUMMER'92”. Printre acestea semnalăm: „Jazz Improvisation Course” cu pianistul american de origine bulgară, Milcho Leviev (25 iunie — 11 iulie) și „Jazz Academy” (10-16 august) cu Vladimir Tarasov — percucie (Leonia), Cristian Muthspiel — trombon (Austria), Rudolf Dašek — chitară (Cehoslovacia), Anatoly Vapirov — saxofon, aranjamente și compoziții pentru Big-Band (Bulgaria).

Ultimul număr al revistei „Jazz Forum”, nr. 3-4/1992, 1 iunie august (la care altădată puteam face abonamente și în lei) cuprinde printre altele și trei materiale scrise de colegul nostru, Virgil Mihailu: cronică Festivalului Sibiu '92 („Sibiu after Ionescu”), „Jazz versus totalitarism în România/ Sound — tunnel towards light” (ilustrat și cu trei fotografii sugestive) și recenzia cărții „A jazz retrospect” de Max Harrison. Din cuprinsul revistei mai notăm: corespondențe din diferite țări, aniversarea a 75 de ani de la prima înregistrare de jazz cu „The Original Dixieland Jazz Band”, cronică festivalului „Jazz Yatra '92”, „The Voice of Billy Jenkins”, interviul cu Joe Zawinul pianist american născut în Austria de la grupul „Weather Report” — acum leader al grupului „Joe Zawinul Syndicate”, „The Kansas City Sound of Jay McShann”, ghidul festivalului european '92 (perioada de vară) în care este inclus și al nostru de la „Costinești (2-5 septembrie)”, „The Music of The Heart” (cu și despre Betty Carter), un eseu „Wave of Sorrow”, alte materiale despre Ch. Parker, Count Basie, cronici de discuri și cărți. (Pe acestea din urmă le vom consemna și noi în numărul următor.) Pretul revistei pentru cei care doresc să se aboneze: 4 \$, Apar 6 numere pe an.

Festival de jazz „D'Antibes-Juan-les-Pins” (12-28 iulie 1992). În program — interpreți nu numai de jazz: Bob Dylan Tracy Chapman, Marisa Monte, Gilberto Gil, Ray Charles, Sonny Rollins, Dee Dee Bridgewater, Joe Cocker.

DIN COLECȚIA FOTOGRAFULUI GUNNE SIEGFRIED : OVIDIU BADILĂ LA FESTIVALUL DE JAZZ BRAȘOV '84

Nicolas Simion Quartet

„BLACK SEA”

După Aura Urziceanu, János Kőrösi, Eugen Ciceu și Anca Parghel, iată că un alt muzician român de jazz se înscrie cu succes pe orbita marilor valori ale jazzului internațional contemporan.

Între colaborarea cu celebrul baterist Idris Muhammad și mai recent cu binecunoscutul pianist Mal Waldron, timp de aproximativ 2 ani, Nicolae Simion, stabilit din 1979 la Viena, a realizat o serie de concerte în Austria și Germania și un prim CD (Compact disc) alături de 4 muziceni de jazz nord-americani. Protagonistul, scris cu majuscule pe coperta discului, nu este altul decât Nicolae Simion al nostru. Asadar NICOLAS SIMION QUARTET. De ce Nicolae și nu Nicolae e ușor de bănuț: acum de pildă Eugen în Occident e Cicero și nu Ciceu.

M-am bucurat nespuse de mult atunci când mi-a fost dat să privesc, să admir acest CD — această bijuterie electrotehnice, muzicală — trimis în dar cu dedicație lui Marius Popp, dar și mai mult m-am bucurat ascultându-l.

Despre acești colaboratori ai lui N. Simion știm câte ceva din alte audieri, dar nu puteam să-mi imaginez, deși nu ar fi fost imposibil, că un român și trei americani — în ultima piesă și al patrulea — vor putea constitui un asemenea tot omogen-unitar, vor realiza acel perfect interplay, acea comunicare stilistică, afectivă și spirituală de maeștri, iar muzicianul nostru va realiza un timp record un progres instrumental-muzical, creativ, de asemenea amoloz.

Dacă n-am ști cine zîna, dacă n-am cunoaște numele lor, n-am putea spune care interpret este american-negru, deci cum se zice jazzman autentic și care este european-alb, român. Cei care vor reuși să-și procure discul ca și cei care au ascultat prezentarea lui într-o emisiune la radio, vor aprecia coeziunea stilistică perfectă, aezarea naturală, firească a celor 4-5 interpreți în albia tematică și improvizația de tip new-bop propusă de Nicolae Simion, care este în același timp și autorul tuturor compozițiilor respective.

Înainte de a asculta discul, această realizare muzicală de excepție, mai ales pentru noi, prietenii și cunoșcătorii lui Simion, avem plăcerea să constatăm că titlul discului și al primei piese fac trimitere, nostalgică poate, la spațiul geografic, muzical în care s-a născut jazzman-ul nostru: „Black Sea” — „Marea Neagră”. Titlurile celorlalte piese sînt strîns legate de rădăcinile jazz-ului: „Africa” — piesa a treia, sau de idoli venerați ai protagonistului — „Blues for Bird” evident pentru Charlie „Bird” Parker; „Song for Leo”

dedicată saxofonistului Leo Wright, „Mister McCoy” pentru pianistul McCoy Tyner, ultima piesă, la care este invitat să colaboreze și celebrul

de Stanley Clark și Larry Graham. A cîntat cu mulți muziceni valoroși, printre care D. Gillespie, Fr. Hubbard, D. Gordon, Jack DeJohnette.

Ronnie Buraș s-a născut în Missouri (prezentarea de pe copertă nu aminteste și anul). Aria sa interpretativă a fost influențată de marii bateriști — Max Roach, Elvin Jones, Ed Blackwell și Art Blakey. Iată și câteva din numele celebre cu care a colaborat: W. Shorter, S. Rollins, McCoy Tyner și Fr. Hubbard. (Noi l-am văzut recent la Televiziune în duo cu percusionistul rus Vladimir Tarasov). La ultima piesă este invitat și pianistul Ron Burton — un muzician mai în vîrstă și mai experimentat, desigur, pe care la fel l-am văzut și apreciat nu demult la Televiziune în componența Quartetului Hannibal Marvin Peterson, (concertul de la Viena — 1992).

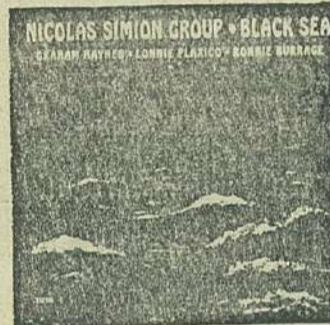
Pianistul care însoțește discul cuprinde și un interviu cu muzicianul nostru, în care Nicolae Simion parcurge cele mai importante date biografice: născut în satul Dumbrăvița de lângă Brașov — 15 iunie 1959; studiile muzicale la Brașov și București (clarinet, pian, dirijat, compoziție); își exprimă recunoștința față de personalitățile jazzului românești care au contribuit la formarea sa jazzistică: Mihai Berindei, Richard Osehanitzky, Johnny Răducanu, Dan Mindrila; colaborarea cu Mircea Tiberian; debutul său la festivalul Sibiu, apoi participarea la festivalurile din Berlinul de Est și la Vafsovia Jazz Samboree. În final, Nicolae Simion multumeste mamei sale pentru înțelegere și incurajare, bateristului Puiu Mînda care l-a găzduit la Viena și l-a ajutat ca un frate, lui Paul Zanner care a făcut posibilă realizarea acestui disc.

Alte date tehnice, așa cum apar pe coperta II — în caseta alăturată.

Încercați să vă procurați acest disc să-l înregistrați. Veți avea o mare revelație muzicală și chiar sentimentală.

În ceea ce mă privește, profit și de acest prilej pentru a-mi exprima satisfacția, încetarea pentru realizarea discografică a prietenului și vechiului colaborator, Nicolae Simion; îl felicit călduros și îl aștept ca toți fanii de jazz din România, să-l asculte „live” pe una dintre scenele noastre de concert sau festival.

Pagină realizată de ALEXANDRU ȘIPA

minuitor al elapelor, Ron Burton.

Subtitlul discului „Jazz goes Bella Bartok” indică intenția compozitorului Nicolae Simion de a raporta limbajul universal al jazzului la trăsăturile etnice sud-est europene, evidente mai ales în „Song for Leo”.

Cîteva cuvinte și despre partenerii lui Simion de pe acest disc: trompetistul Graham Haynes — fiul celebrului baterist Roy Haynes s-a născut la New York în 1960. Deja la 17 ani îl întâlnim în compania pianistului Jackie Byrd. La 19 ani alcătuiește împreună cu saxofonistul Steve Coleman grupul „Five Elements” cu care cîntă în diferite cluburi din New York și efectuează turnee în Europa. Influențe stilistice — Miles Davis și Clark Terry. Basistul Lonnie Plaxico s-a născut tot în 1960 dar la Chicago. În prima perioadă declară că a fost influențat de Ray Brown și Ron Carter apoi

Tutu Records CD 888 134 Digital Recording 1992

NICOLAS SIMION GROUP, BLACK SEA GRAHAM HAYNES, LONNIE PLAXICO, RONNIE BURRAGE SPECIAL GUEST: RON BURTON

1. BLACK SEA	7:22
2. BLUES FOR BIRD	5:49
3. AFRICA	8:21
4. RED	6:38
5. SONG FOR LEO (dedicated to Leo Wright)	5:08
6. SOLOMON	8:48
7. MR. MCCOY	8:17
Total time	53:49

GRAHAM HAYNES cornet, NICOLAS SIMION soprano & tenor saxophone, RON BURTON piano, LONNIE PLAXICO bass, RONNIE BURRAGE drums

All compositions written by Nicolas Simion

CORNELIU STROE

S-a născut la 22 oct. 1949 în București. A absolvit Liceul „Ștefan Ludwig Roth” Mediaș și Institutul de învățămînt superior Constanta, Facultatea de Istorie-Geografie (1974). Profesor referent cultural la Institutul de marină civilă — Constanta. Baterist autodidact din 1968. A cîntat în formații de rock, blues, rhythm and blues și progresiv rock. Efectuează studii de ritmică folclorică și activități în formații de folclor, zona Dobrogea. Din anul 1981 face parte din grupul Creativ inițiat de Harry Tavitian. Participări în străinătate: 1982 cu Creativ la Festivalul Internațional de la Niš (Iugoslavia); 1988 turneu în Germania prin cluburi de jazz — Bremen, Hagen, Wuppertahl, Lewerkussen, împreună cu H. Tavitian, Martin Verborg — ts, și Reinhardt Hammersmith — c. bas; 1990 — turneu în Germania împreună

cu J. Răducanu, „Labyrint” și „EGC” în varianta „Est-Vest-Connection” (cu E. Dumitrache — țambal și M. Verborg — ts.). Prezent permanent în festi-

În loc de portret

valurile românești de la Sibiu, Brașov, Costinești, Iași, Galați. În 1990 își alcătuiește grupul „CS 3” (C. Stroe — Trio cu I. Eftimie — ts. și Marian Cucu — tp.; invitat Eugen Dumitrache — țambal). În 1991 alcătuiește „C. Stroe & Cultural Evolution” cu I. Eftimie — ts. și George Mănescu — p. Paralel, concertează

pe mai multe scene, împreună cu „Weimberger blues machine” (Bella Kamocsa — voce și chitară și Mircea Bunea — chitară); de asemenea și cu Blues Community (H. Tavitian — p., A.G. Weimberger — voce și chitară și C. Rotaru — Bas).

DISCOGRAFIE:

1985 — „Horizons” — Leo Records — London;
1986 — „Transilvanian suite” — Leo Records — London;
Ambele cu grupul Creativ.
1988 — „Est-West” Creativ Combinations — Leader jazz record (Artextim) comandă pentru RFG cu H. Tavitian — p.; Hans Kumpf — clarinet și Reinhardt Hammersmith — c. bas.
1991 — „Creațiunea” — Electrecord în Duo cu H. Tavitian.

MUZICĂ, FILM ȘI SCIENCE-FICTION

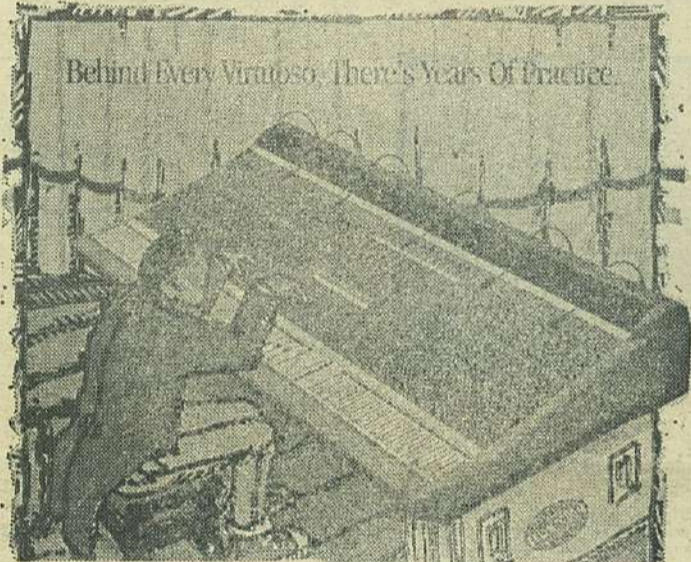
INTRODUCERE

Sub acest titlu vom derula începând din acest număr, un serial mai lung rezervat unuia anumit gen de muzică, mai greu de definit, mai puțin cunoscut, mai puțin accesibil tinerilor amatori. Înainte de a intra în subiect, îmi voi face o scurtă prezentare:

Numele meu este Cristian Mureșan, de profesie inginer dar lucrez la Studioul de Radio Cluj-Napoca ca redactor în specialitatea muzică. Pasiunea mea de aproape 14 ani mi-a permis să abordez acest domeniu având la dispoziție foarte mult material informativ și muzical. Sunt membru la două cluburi muzicale internaționale și prin această calitate am acces la informații autentice, discuri și casete audio cu cele

supra faptului că numai având aceste informații veți putea ști mai bine cum să vă orientați în ideea procurării ei.

Este destul de trist să constatăm că până în prezent nu s-a realizat o promovare corectă și serioasă a muzicii unor formații și compozitori de renume internațional. Este și mai trist faptul că circulația as-zisele casete originale incomplet imprimate și de o calitate zăbă, matrice incomplete la studiourile de imprimări privatizate și nu neapărat din vina lor, deoarece aceste matrice le primesc gata imprimate având obligația de a le comercializa așa cum sunt. În acest sens am o admirație deosebită pentru dl. Florian Lungu pentru emisiunile stereofoni-

mal alese imprimări muzicale. Toate acestea le primesc prin însăși acțiunea de promovare a genului muzical care va constitui subiectul acestui serial. Este necesar să fac mai întâi o introducere în cadrul primului episod, în special pentru cei care vor citi aceste rânduri mirați și surprinși.

Această muzică a dat un sens viului mele și am convingerea că toți cei care o vor cunoaște și vor avea o inimă deschisă vor beneficia de multă bucurie, relaxare și deconectare. Sunt hotărât să rămân deschis față de toți cei care se simt atrași de această muzică: adresa la care îmi veți putea scrie o voi menționa la sfârșitul fiecărui articol.

În cadrul acestui serial de câteva zeci de episoade veți putea beneficia de liste de discografii, descrieri ale unor albume care vor cuprinde foarte multe stiluri muzicale, începând cu muzica electronică, progresivă, coloane sonore de film și multe altele, toate având însă o atmosferă și o sonoritate mai puțin obișnuite. Voi prezenta în seriale următorii compozitori, interpreți și formații (chiar în această ordine): VANGELIS PAPANATHANASSIOU, TANGERINE DREAM, JEAN-MICHEL JARRE, KLAUS SCHULZE, KRAFTWERK, MIKE OLDFIELD, RICK WAKEMAN, ISAO TOMITA, KITARO, SKY, EMERSON, LAKE & PALMER, THE ALAN PARSONS PROJECT, REINHARD LAKOMY, RICHARD BURMER, SPACE (DYDIER MAROUAN), JOHN WILLIAMS, ENNIO MORRICONE, și încă altele 60 de nume cu care vă veți întâlni pe parcurs. Toate aceste titluri reprezintă colecția personală: peste 400 de albume LP din care 100 le păstrez pe discuri originale în foarte bună stare. Mă voi strădui să vă aduc toate informațiile de care aveți nevoie inclusiv ortografierea corectă a denumirilor, anul de apariție, cronometrarea pieselor, descrierea atmosferei sonore cu unele comparații sau indicații privind modul de audiere.

Se strecoară prea multe greșeli în multe reviste, circula chiar și înregistrări la studiourile particulare având titluri eronate și fără să vă descurajez trebuie să vă atrag atenția a-

ce Fascinația Sunetului, difuzate săptămânal. Chiar și așa, unele informații eronate se scurg în la dînsul, cu excepția cazurilor cînd se află în posesia compact-discurilor. Datorită trecerii destul de rapide la tehnica de citire LASER a discurilor, se va renunța în foarte scurt timp la discul gravat, casetele vor mai rezista o perioadă dar în ideea stimulării vânzării discurilor CD ele vor fi prevăzute cu unele neajunsuri cum ar fi lipsa unor piese, scurtarea sau inversarea ordinii de imprimare pentru economie de spațiu, și alte surprize care nu sînt de dorit. Viitorul casetelor depinde de introducerea tehnicii digitale, vor apare casetofoane digitale care vor avea o calitate foarte apropiată de discul compact iar aceste casete nu vor putea fi ascultate și pe aparatură obișnuită.

În acest moment probabil unii dintre dvs. se vor întreba: Cum vom putea cunoaște și noi această muzică? Răspunsul la această întrebare o să vi-l ofere propria dvs. trăire emoțională în funcție de intensitatea ei. Mie mi-au trebuit 14 ani să procur 400 de albume și nu pot spune că a fost ușor. În general există o anumită retinere în ceea ce privește ascultarea unei muzici „sintetice” denumită uneori și „ne-umană” sau „abstractă”, „experimentală” etc. Astfel, discurile sînt foarte rare și scumpe uneori. Cei care încă nu au ascultat până acum un album din repertoriul numerelor amintite la început, probabil că vor avea curiozitatea să știe ce fel de muzică este și cum e realizată.

Despre toate acestea vom discuta pe larg în episoadele următoare. Din punct de vedere istoric, „noile” curente muzicale bazate pe tehnicile moderne ale instrumentelor au început să se contureze în perioada anilor 1960-1970, pe care o putem denumi și perioada „experimentală”.

Formațiile care au deschis această nouă eră muzicală au fost Tangerine Dream, Pink Floyd, Kraftwerk și compozitori precum Vangelis Papanathanassiou, Kitaro și Klaus Schulze. La început totuși aveau o orientare muzicală slab con-

turată pe care am putea-o defini ca rock-psychedelic, ceva asemănător cu muzica clasică contemporană, bazate pe multe efecte sonore, lipsa unei linii melodice sau foarte puțin conturată. Acest stil muzical e aproape dizolvat deoarece nu a prezentat un interes prea mare în rândul amatorilor.

Nu voi face decît cîteva adnotări în ceea ce privește enumerarea unor exemple concrete: Electronic meditation al grupului Tangerine Dream, Hypothesis compus de Vangelis și Umma Gumma al grupului Pink Floyd. Acestea sînt doar cele mai semnificative, sîrind peste cele ale grupului Kraftwerk care au fost editate în anii 1970-1972 deoarece nu merită nici o atenție. Dar începînd cu anul 1972 pînă în prezent fiecare dintre formațiile amintite s-au afirmat cu lucrări de mare valoare artistică.

E vorba de LP-uri care se editează, re-editează și se vor re-edita în viitor, nefiind niciodată „învechite”, „demodate”, deoarece sînt încărcate cu multă vibrație emoțională, multă armonie, și o bucurie de necăscris.

Evident nu oricine are deschidere sufletească spre o muzică lipsită de „gălăgie”, „voce” și „ritm intens”: sînt mulți care nu înțeleg de ce așa numiți eu aceasta ca fiind tot muzică. Alții ne critică doar pentru faptul că sînt prea puțini cei care ascultă de exemplu muzică electronică și pentru faptul că ea e receptată de o minoritate ar trebui să nici nu se spună nimic despre aceasta: lucru cu care nu pot fi de acord deoarece fiecareia trebuie să i se ofere dreptul de a cunoaște în primul rînd, după care ei își vor putea defini gusturile sau își vor descoperi cu adevărat pasiunea.

Si depășind acum caracterul introductiv al acestui episod vom derula aproximativ în ordinea apariției discografiile completă a compozitorului Vangelis Papanathanassiou: încercati totdata să vă completați și corecetați ceea ce știți pînă acum: HYPOTHENSIS; 1969/SAUVAGE ET BEAU; 1970 muzică de film / CANTIQUES DES CREATURES; 1971 muzică de film / LA FETE SAUVAGE; 1972 muzică de film / L'APOCALYPSE DES ANIMAUX; 1973 muzică de film / EARTH; 1973 FAIR QUE TON REVE VA PLUS LONGUE QUE LA NUIT; 1974 muzică de film / HEAVEN AND HELL; 1975 / POEME SYMPHONIQUE; 1974 / ALBEDO O. 39; 1976 / SPIRAL; 1977 / IGNACIO; 1977 muzică din filmul Entends-tu les chiens aboyer? / ODES; 1978 colaborare cu Irene Papanas / CHINA; 1979 / SHORT STORIES; 1980: colaborare cu Jon Anderson / SEE YOU LATER; 1980 colab. cu Jon Anderson și alți artiști / THE FRIENDS OF MR. CAIRO; 1981 colab. cu Jon Anderson / OPERA SAUVAGE; 1981 muzică de film / CHARLOTS OF FIRE; 1981 muzică de film / BEAUBOURG 1982 / PRIVATE COLLECTION; 1983 colab. cu Jon Anderson / GREEK TRAGEDY ELEKTRA; 1983 muzică pentru teatru / DRAGON; 1981 / SOIL FESTIVITIES; 1984 / BLADDERUNNER; 1984 muzică de film SF / THE BEAUTY AND THE BEAST; 1984 muzică de film SF / INVISIBLE CONNECTIONS; 1985 / MASK; 1985 RB SQUE; WAYNE EAGLING; 1985 coloane sonore pentru balet / MODERN PROMETHEUS; 1985 / RHAPSODY; 1986 col. cu IRENE PAPANAS/DIRECT; 1988 ANTARCTICA; 1989 / THEMES 1990 / THE CITY; 1991 / PAGE OF LIFE; 1991 colab. cu Jon Anderson / ICH HABE KEINE ANGST; 1982 / BEST OF JON & VANGELIS; 1992 și nu în ultimul rînd, SHIP 1985 prelucrări după colinde de Crăciun, LP semnat de Jon Anderson solo, avîndu-l de Vangelis doar ca interpret.

PE CURIND DRAGI PRIETENI MUREȘAN CRISTIAN

Studioul de Radio Cluj / Str. Donath Nr. 160 / 3400 Cluj-Napoca

GEORGE MICHAEL

PRAYING FOR TIME

These are the days of the open hand / They will not be the last / These are the days of the beggars and the choosers / This is the year of the hungry man / Whose place is in the past / With ignorance and legitimate excuses / The rich declare themselves poor / And most of us are not not sure / If we have too much / But we'll take our chances / 'Cause God stopped keeping score / I guess somewhere along the way / He must have let us all out to play / Turned his back / And all God's children crept out the back door / And it's hard to love / There's so much to hate / Hanging on to hope / When there is no hope to speak of / And the wounded skies above / Say it's much too late / So maybe should all be praying for time / There are the days of the empty hand / Oh you hold on to what you can / And charity is a coat you wear / Twice a year / This is the year of the guilty man / Your television takes a stand / And you find / That what was over there is over here / So you scream from behind your door / Say what's mine is mine and not yours / I may have too much / But I'll take my chance / 'Cause God stopped keeping score / And you cling to the things they sold you / Did you cover your eyes when they told you / That he can't come back / 'Cause he has no children to come back for.

Muzică și versurile: George Michael

Jucătorul de iubiri

Compozitor: ȘERBAN GEORGESCU

Textier: GEORGE ȚARNEA

1. Poți aduna într-o viață averi / Dar să-ți pierzi fericirea-ntr-o zi / Fără lumina iubirii de ieri / Ce soare te poate-nălzi? / Cum să aștepti o iertare în plus / Cînd ajungi obosit și stînger / Fără iubire în prag de apus / Pe-o stea inundată de ger...

R.: Ai crezut că treci prin viață mai ușor / Dacă faci din dragoste un joc / Ai crezut că poți plăti cu un sărut / Și iată e-ai pierdut tot ce-ai avut / Ai crezut că nu mă doare vorba ta / Și păstrezi fărîmă de noroc / Ai crezut că poți plăti cu un sărut / Și iată e-ai pierdut tot ce-ai avut.

2. Pot să te iert și te pot mîngîia / Dar cum crezi că din tot ce îți-ai strîns / S-ar nimeri vreo comoară să-mi ia / Din suflet povara de plîns / Cum să nu simt ce e-n sufletul tău / Cîta vreme doar eu îți-am rămas / Într-o țîrzie părere de rău / Prijejul de ultim popas.

R.: Ai crezut...

AȚI PIERDUT ULTIMA ȘANSĂ

Vi informăm pe admiratorii Ioanei Maria Mintulescu, (prezentă la realizarea tuturor celor 9 LP-uri semnate de Alexandru Andrieș), că tinăra arhitectă-interpretă și-a unit destinul în fața lui Dumnezeu cu arhitectul (neinterpret) Radu Marin Cancioveci în ziua de 26 iulie la Biserica Visarion.

Le dorim pe această cale multe case de piatră, dar mai ales o viață de familie fericită!

VINERI ÎN NOAPTEA DIRECT

Ediția din 25 iulie a produs multe nemulțumiri fanilor adevărați ai emisiunii. Faptul că programul a început de la ora 24 iar „Stirile” de la ora 0,00 au putut fi decalate pentru serialul de teatru (nu și pentru emisiune) a generat mirare și iritare în egală măsură. Scrisori de protest au sosit pe adresa noastră și le vom publica pe rând. A fost o ediție mai scurtă, dar cu câteva surprize remarcabile. Transmisie directă de la Barcelona efectuată de Octavian Vintilă, o vizită a brasoveanului Marius Dragomir care a cules o serie de opinii favorabile (telefonice) la prima sa participare la V.N.D. Dorina Zdroba a realizat un interviu cu membrii grupului Sunet Transilvan, Camelia Stănescu ne-a purtat pe traseele poeziei și muzicii franceze. L.P.-urile noapții au fost mai puține decât ne-am propus: Elton John și Kim Wilde. Datorii pentru ediția din 31 iulie: dialog cu Pacific Experiment (Arad), Chicago-București Tur-Rotur Rock N' Roll. Alte promisiuni nu facem, pentru că riscăm să nu le putem onora. Lista melodiilor va fi anunțată la începutul emisiunii (am aflat că este mai simplu așa). Pentru o colaborare mai eficientă vă propunem să folosiți ambele adrese având în vedere întâzierile constante înregistrate la primirea scrisorilor sosite la Radiodifuziune. Deci pentru sugestii, propuneri, critici și dedicații, adresa Pop-Rock & Show vă stă la dispoziție! Numerele de telefon se mențin: 13 69 01 și 14 31 90 (ambele după ora 23.00, în fiecare vineri).

SUCEAVA UUS 69.9 MHz

TOP RADIO 91

NOSTALGIC WAVE & POP TOP

20.26 iulie 1992

1. TICKET TO THE MOON — ELECTRIC LIGHT ORCHESTRA. 2. LITTLE IS — DEPECHE MODE. 3. PRIDE (IN THE NAME OF LOVE) — U2. 4. EVERYTHING COUNTS — DEPECHE MODE. 5. BIG THING — DURAN, DURAN. 6. IT'S TO LATE MARLENE — DURAN DURAN. 7. WHO WANTS TO LIVE FOREVER — QUEEN. 8. THE WORLD WE CREATED — QUEEN. 9. LIBERIAN GIRL — MICHAEL JACKSON. 10. SOMETIME — DEPECHE MODE.

PROPUNERI:

SO LONELY — THE POLICE; NOMZAMO — LATIN QUARTER, BEATIFUL ENEMY — MILIONS LIKE US.

Emisiunea „WAVE SOUND”
Redactor CORNELIU-LUCIAN RUSU

FOTO GHICITOARE

Cine este și în ce an s-a realizat această imagine?

Topuri de tot felul

● Din revista „Music News” pe luna iulie, pentru colecționarii de Compact-Discuri sau pentru disc-jockey (eventual patronii lor) câteva clasamente. Hituri pe CD în Anglia: 1. Michael Ball — Michael Ball, 2. Stars — Simply Red, 3. Up — Right Said Fred, 4. This Thing Called Love — Alexander O'Neal, 5. Hormonally Yours — Shakespear's Sister. C.D. MAXI-Hits din S.U.A. 1. Jump — Kris Kross, 2. Under The Bridge — Red Hot Chili Peppers, 3. My Lovin' — En Vogue, 4. I'll Be There — Mariah Carey, 5. Baby Got Back — Sir Mix-A-Lot. GERMANIA (tot pe CD): 1. Ja Ja — Marius Müller Westernhagen, 2. Greatest Hits — ZZTop, 3. Power Of Ten — Chris De Burgh, 4. Shadows And Light — Wilson Phillips, 5. Greatest Hits 2 — Queen. ● Top actual în Statele Unite (Billboard) la L.P.-uri. 1. Some Gave All — Billy Ray Cyrus, 2. Totally Crossed Out — Kris Kross, 3. MTV Unplugged E.P. — Mariah Carey, 4. Ten — Pearl Jam, 5. Blood Sugar Sex Magik — Red Hot Chili Peppers, 6. Ropin The Wind — Garth Brooks, 7. No Fences — Garth Brooks, 8. Boomerang — Various, 9. Mack Daddy — Sir Mix-A-Lot, 10. Adrenalize — Def Leppard. ● Puține schimbări la singles, în partea superioară a topului american. 1. Baby Got Back — Sir Mix-A-Lot, 2. I'll Be There — Mariah Carey, 3. Under The Bridge — Red Hot Chili Peppers, 4. Achy Breaky Heart — Billy Ray Cyrus, 5. Baby-Baby-Baby — TLC, 6. Tennessee — Arrested Development, 7. This Used To Be My Playground — Madonna, 8. If You Asked Me — Celine Dion, 9. Wishin On A Star — The Cover Girls, 10. Just Another Day — Jon Secada. ● La New Musical Express (N.M.E.) din 25 iulie câteva mișcări printre primele 30 de locuri ale discurilor pe 45 de turații. Jimmy Nail a rămas în frunte, a urcat un loc Sesame Street cu Smart Es iar Snap au ajuns pe 3. Mariah Carey coboară două locuri iar Prince urcă 3 cu Sexy MF. Intră direct pe 6 Madonna, coboară U2 și Erasure, Roy Orbison pe 9 cu „I Drove All Night” în timp ce pe 10 pătrunde direct Michael Jackson cu „Who Is It”. Alte intrări directe: Lithium — Nirvana (24), Jesus He Knows Me — Genesis (27), Face To Face — Siouxsie & The Banshees (29) și Your Mirror — Simply Red (30). ● La albume în Marea Britanie foarte puține noutăți în TOP 50. Mariah Carey intră pe 2, Altern 8 cu Full On... Mask Hysteria pe 18, Olivia Newton-John cu succesele ei din perioada 1971-1992, pe 40, urmată pe 41 de Ministry cu „Psalm 69 — The Way To Succeed And The Way To Suck Eggs” ●

D.J.

POP R&S TOP 50

Locul actual	Ediția trecută	Nr. de prezente	Titlul melodiei	Interpretul
--------------	----------------	-----------------	-----------------	-------------

TOP 10 POP - R

1	2	5	Murphy	Alexandru Andries
2	3	3	Dalai Lama	Daniela Gyorf
3	1	7	Balada soldatului	Gabriel Cotabiță
4	5	4	Jucătorul de iubiri	Mădălina Manole
5	6	3	Ghizi	Ioan Pascu
6	7	2	Ea știe tot	Gabriel Cotabiță
7	9	3	Iartă-mi iubirea	Doru Tufis
8	-	1	Cine te iubeste	Ilie Milcov
9	-	1	Temeri și umbre	Elena Cirstea
10	-	1	Pentru viața mea	Oana Sirbu

TOP 10 ROCK - R

1	1	5	Omul din oglindă	Commando
2	2	5	Așa de singur	Holograf
3	8	2	Profetul	Riff
4	5	4	În fiecare zi	Interval
5	4	4	Aș vrea să fiu cu tine	Antract
6	3	7	N-are rost	Celelalte Cuvinte
7	10	2	Stân	Timpuri noi
8	7	6	Ochii planetei	Octave
9	-	1	În zadar	Krypton
10	-	1	Niște bieți actori	Pacific Experiment

TOP 10 POP - S

1	2	3	Jump	Kris Kross
2	2	5	The One	Elton John
3	1	5	In The Closet	Michael Jackson
4	4	5	Why	Annie Lennox
5	9	2	Do It To Me	Lionel Richie
6	5	4	Please Don't Go	KWS
7	-	1	Too Funky	George Michael
8	-	1	ABBA-esque	Erasure
9	8	4	Things Will Never Be The Same	Roxette
10	-	1	I'll Be There	Mariah Carey

TOP 10 ROCK - S

1	2	4	Song For Love	Extreme
2	5	3	Friday I'm In Love	The Cure
3	3	5	Be Quick Or Be Dead	Iron Maiden
4	6	3	Under The Bridge	Red Hot Chili Peppers
5	1	5	Cold Day In Hell	Gary Moore
6	4	5	Knocking On The Heaven's Door	Guns N'Roses
7	9	3	What You Give	Tesla
8	10	2	57 Channels (And Nothin' On)	Bruce Springsteen
9	-	1	T.V. Crimes	Black Sabbath
10	-	1	Midlife Crisis	Faith No More

TOP 10 NOSTALGIC- propus de Cezar Sofitchi din Galati

1. Mama - Genesis
2. I Want To Know What Love Is - Foreigner
3. Hotel California - The Eagles
4. We Are The Champions - Queen
5. I Love Rock 'N' Roll - Joan Jett & The Blackhearts
6. Hey Jude - The Beatles
7. Nights In White Satin - Moody Blues
8. Sailing - Rod Stewart
9. Careless Whisper - George Michael
10. My Oh My - Slade

IMPORTANT PENTRU TOPIȘTI

La insistența voastră renunțăm de azi la limitarea numărului de prezente în top. Așadar o melodie va stațiunea atita timp cât va primi puncte. Același solist sau grup pot figura cu 2-3 titluri concomitent dacă asta-i cererea. Propunerile voastre ne interesează în mod deosebit, dar ele trebuie să fi fost prezente pe „piață” într-un fel sau altul (disc, casetă, radio sau TV). Când expediți topurile voastre, vă rugăm să precizați data pe plic sau ediția la care colaborați. Acum, de exemplu urmează TOP 50 — ediția a 7-a. Piese care au ieșit din clasamente nu mai revin!

Topul Nostalgic ca și cel Nonconformist se

afle încă în faza individuală urmînd ca voi să ne spuneți (scritei) cum să procedăm în continuare. Există sugestii pentru un Top Nostalgic de 20-30 de titluri (lunar) în care să se adune tot ce e mai bun de la tot, respectînd cumulusul de puncte. Așteptăm alte soluții. Pentru Nonconformiști problema e mai simplă: fiecare după pofta lui! Pentru V.N.D. vom folosi la dedicații, prin tragere la sorți, cite o astfel de listă o dată la două ediții. Astfel se reduce numărul pieselor dedicate la 7, iar implicarea voastră în conceperea emisiunii va fi și mai eficientă.

D.J.